

මුද්‍රණ
වැඩ

ඔබේ කවර
වැඩක් වූණන්
විසිතුරුවම
පහසු මිලට

අපි කැර දෙමු

විජය මුද්‍රණ ශිල්පිහු

277, කෙළින් විදිය
මහලුව.

කවි තැනුම

අර්සෙන් අනුමුද්‍ර විසිති
මසකට පැමිණි 4 කි
අය කිරීම රු. 5.00 කි.

දෙමු (G. C. E.) ගණිතය

ලියනයේ ජනදස් විසිති
මසකට පැමිණි 4 කි
අය කිරීම රු. 10.00 කි.

ලේකිස්සේ
හුළුදොඩ පාරේ 20/1

මුද්‍රණ
වැඩ

සමස්ත සමාජ සේවක -
1964/8/5

5 වෙළුම
1964 ජූනි

3 කලබ
2508 පොසොන්

රැස

“බසෙහි නියම නිවැරදි බව කෙලෙසෙන් මෑ එ සස අයත් මිනිසුන් ගේ වැටීම ද ඔවුන් ගේ රජයේ පිරිහීම ද වනු නියති” යි ඉංගිරිසි මහ කිවි මිල්තන් කියා. එ ද ඔහු ගේ භෑඟුම් මෑ මේ ද ද ඉංගිරිසි මිනිසා කෙරෙහි පවතී. මුල සිට ඉංගිරිසි දරුවාට සිය බස විසරණනුරු වෑ මෑ, නිවැරදි වෑ මෑ උගන්වන්නේ එ හෙයිනි. ඉංගිරිසි බස මෑරීම රජා මෑරීම යෑයි කියන්නේ ද එ හෙයිනි. සැබැවින් මෑ රැස පවතින්නේ බස නිසා යෑ.

ගෙයක් දෙරක් ගැනා සලකා බලමු. එ ගෙදර වසන්නාට එ ගෙය කුටුම්භයක නම්, හේ එහි රැක්ම බැලීම නො කෙරේ නම් එ ගෙය පවතී ද? වත්ත පිරිස ගැනා වුව ද එ හේ යෑ. ගහ කොළ, ඇඳුම් පැළඳුම්, රිස යනුරු ඇ කවර දේපලක් ගැනා වුව ද එ හේ යෑ. රැසක් හතු උසක් මෑ දේපල වූ බස ගැනා වුව ද දහම ඒ මෑ යෑ. එ කෙසින් බස පවත්නේ රැස නිසා යෑ.

එ ද දත් ලොව දිනා ජය කෙහෙලී බෑදෑ විසු රෝම ජන රැසට කීමෙන් වී ද? අද එ තමන් ජන රැසෙක් ලොවේ නො වේ. එ ජන රැස හතු බසට - ලතිනයට - කීමෙන් වී ද? ඒ අද මල බසෙකි. සැබැවින් රැසින් මුන් වූ බස මල බසෙකි.

දහ හත් වැනි සිය වසේ ඉන්දියා සසුරේ මහ බලවතුන් වෑ විසු ජන රැසෙකි ලන්දේසිහු. අවුරුදු දෙ සියක් පමණ කල් ලන් දේවේ ද මුදුකරය යුද බෙලෙන් වලදමින් මෙහි රැජයු ජන රැසක් ඔහු මෑ යෑ. එහෙත් අද මෙහි ලංසි තමන් වෙසෙන එ ජන රැසේ තතු කෙ බදු ද? ඔහු තුමු සිය රටෙහි කබා, මහත් ලෑදි කමින් යන්තට පෑතු ඔස්තරලියාවේ පවා පෑතු තරමේ සැලකුම් නොලැබූ හෙයින් දේ මෙහි මෑ රදන්නට බලන පිරිසෙක් පමණෙකි. මේ පිරිහුමට හෙය කීමෙන් ද? මවු බසින් ගිලිහුණු ජන රැසක් වීම යි. බසින් මුන් වූ

රැස, රැසක් නො වූ නිකම් මෑ මිනිස් වගෙකි.

රැසින් මුත් වූ බස, මල බසක් බවටත් බසින් මුත් වූ රැස නිකම් මෑ මිනිස් වගක් බවටත් වැටුණු මේ වත් සිදුවීම් යටතියාවේ කො. තෙකුත් වෙයි. අපිත් අපේ බස මල බසක් කරමු ද? එ සේ කොටැ රැස තෙල නමින් මුදමු ද? එ සේ කරතොත් මෝඩ-යෝ කවුරු ද? රැසේ තම මෑකෙන්නට ඉඩ දී, බස මල බසක් වන්නට ඉඩ දී ඉපැ-රැණි කල සිටැ අපට උරුම වී එත සිය බස මකා රජයේ සිංහලයා යි හඬ ගැසුණු බාසා කම්මලේ පාරි බාසාවට ඉඩ දී උදන් අතත අපි ද? කැත හොත් වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ දිවි පුද බසත් රැසත් රැකි අපේ මුතුමිත්තෝ ද? පැතය මිබ මෑ විසදන්නැ.

අද තම බසේ දහව තොදට මෑ නරක් වූ සේ යැ! මේ රටේ නීතිය බස වැහැරැ-වීමට, එහි උරුමට මේ කෙක් මේ කපේ මේ කරම් කරස් කො වී.

පෙර සිංහලය වැහැරැවුණේ සේ පියෝ-කත් අනුසෙරෙකි; තෙවත් උභතුවත් ගේ වහර අනුවැ යැ. සැබැවින් සිංහලයන් සිංහලය පුරා රජය වැඩ කරැණේ එ ද යැ - අපට - හෙලයාට - රජයක් වූ ද යැ!

කසුටු අබාවත් වැනි, විජයබාවත් වැනි, පැරැකුම්බාවත් වැනි මහ වියත් රජවරු අපට වූ හ. ලීලාවතියත් වැනි මහ වියත්

රැජතන් ද අපට වූ වග පල යැ. බස මේ සේ වහරවටු යැ යි රජ අණක් ලන්නට තිබුණේ සැබැවින් මෑ එ ද යැ. එහෙත් අද මෙන් එ වැන්නෙක් නො වී යැ එ ද.

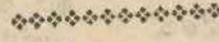
පරයෝ ද වරින් වර මෙහි රජ වූ හ. අතේ උරුම අපේ බස් වහරට මේ ලෙසින් කරස් නුඹි.

දත් අපේ රජයක් වෙයි ලු. එයින් බස රජ වී ලු. කා ගේ බස ද? සිංහලයා ගේ බස නො වේ; අර බාසා කම්මලේ අව-ජාන බස යි! මුදු කෑම 'සමුදු බාදකය' කරන, සෝද පාළුව 'පරිතන්ති කරණය' කරන, පොල් තැරිය 'තාරිකෙල මණි බද්ධ පුෂ්ප වක්රය' කරන කොටින් මෑ ගොතා 'වෘෂභයා' කරන බස යි.

මේවා දත් දත් අපට බලයෙන් මෑ පට-වන්නටත් යත සේ යැ!

අතේ, අපේ මුතුමිත්තන් ගෙන් උරුම වූ බස! ලකින ඇ බස් පණත ද, සිටැ තව මෑ ආ තෙල බස! මහ රජ දහත් රැජැයු බස! අහස් උස මහ පා, සමුදුර වැනි වැව් බදනට උවදෙස් දුන් බස! බුදු දහම සපුරා හිතර කල බස! අද මු මද යැ යි කියයි. වරද මුත් ගේ ද? බසේ ද?

තොදන්නා දේ දන්නා බව කියමින් අනුමුදු පෙලන්නා කුහකයෙකි. කුහකයන් නිසා මෑ යැ මේ කියමන; "කරතොත් කර-පිය හරියට! තැත්තම් බැහැපිය එළියට!"

"රජයේ බස' පර-ගැති සිංහලය' වුව නොත් මේ ලද අවසරයෙහි දස බැඳුමෙන් මිදෙන්නට යතන මේ දෙස යැයි වරක් දැමූවට යට වැ - ගෙයි; එංගලන්තයට ගෝ ගැති වැ - ගෙයි. 'නිතීන සිංහලය' රජයේ බස වුව නොත් මේ දෙසැ හැම භූලවත් කම්, හැම වැදගත් කම් යැ නොතැහෙත්-නට මැ මැරෙයි. එ බැවින් බසට නෙ සේ වෙනත් දෙසටත් රැසටත් මද විසින් ගෝ ඇල්මක් දක්වන හැම විනැති. කු විසින් මැ මෙහි ලා එකතීන් කල යුතු මහ යුතුකම් නම් 'පර-ගැති සිංහලය' ගෝ නිතීන සිංහලය ගෝ රජයේ බස වන්නට නො දී මහ විපතීන් මේ දෙස මුදු ගැන්ම යැ."

-විරුසේකර ජයන් (සුබස; 1945)

ජයන්තනුව

අමරසිරි ගුණවංචු

[ගුරුදෙවි කුමරතුමු මුනිදසුන් ගේ අගසවු-
මාණ වූ, හෙළ හවුලේ ආදිකතුවරයාණ කෙනකු
වූ, විරුස්කර ජයන් හෙළ නග්‍රවාණන්ගේ
විශේෂිත පසලොස් වසර පිරෙන මේ මස
මාතර අමරසිරි ගුණවංචු මහ කිවියාණෝ මේ
පබදින් ගුණ සමරති]

+ + +

ජයන්ත ජයන්ත මා වෙන්. සියලු තන්හි
ජය අත් කළ අරුතක් ජයන්ත මා තෝ?
අප ද දන්නේ ඔවුන් ජයන් නුඹ එක් මා
තැනෙහි. එ තන්හි තමා ඔවුන් හෙළසේ
තවත් නො රද ගියේ. එ නම් ලෝ දම් තය
පරිදි යා. උතුරු මිනිස් පෙලට ද එහි අමුතු
තැනි. ලොවුතුරු බුදු රජුකට දු ඒ හරි යා.
ඉතින් ජයන්තට කෙසේ වෙනස් වියා
හෙයි ද? ඒ අපවාද (AN EXECPTION) යා.
එ බැවින් නො හෙණේ. ජයන්ත ජයන්ත
මා යා!

එ මන් මා වුවානු නො වෙති ඔහු;
විසන්තදු වෙති ඔහු; එක් අත් දෙ අත්
මත් විසන් ද නො වෙත්; තනන් විසන්
මා වෙත්. එ කවර? හෙළ පෙළ සකු නකු
කම් නළ සද ලකර ඈ වෙද යතුරු
මතුරු කතුරු නෙ වලා දකම් ගිණුම්
මිනුම් කිවුම් ගිණුම් යවන ලකින ඉංගිරිසි
වහු දෙමළ යන අත් යා; ඔහු සිය විසන්
බව හෙළියා පලට වනු සිහිනෙහුදු හැගිණු
නො ද වෙත්. එ මා වලහා මා සවි මනින්
බස රැස දෙස සහන්තා හැගුම් තමන් තුලා
සද වුයේ. එ බැවින් ඔහු බෙහෙවින් විසන්
තෙත් ඇරවු යා සෙබේ. දැනුම් සොබ
දුහුතෝ ඔවුන් ඇසුරින් පවසින් මිරිකුණ-
වුන් මිහිරි පැන් පිරි තැන් ලද හා මා වහ-
වනා බි පියන්තා සේ තන් දැනුම් යුතු යුතු වා
ඇදු-ගතු. එ වත් තන්හි 'දේ ම-හෙත් දැනා
හත් බව කාට වත් අහවත්ත නම් එපා'යි
ඔවුන් ගිවිස්වා යැවු හ ජයන්ත. එ බදු යා
ඔවුන් විසන් වත්.

ජයන්ත හෙළ මහ මුනි මුනිදසුන් මහ සවු
හ. මුනිදසුන් ගුරු දෙවි පදවියෙන් ආදියේ
මා පිදුණේ ද ජයන්ත විසිනා. ඔහු මුනිදසුන්

මහට සද ලෙන් ගතු වු හ. එ මං මුවායෙන්
බොරු නිරුත් වඩු කුලේ හෙමින් පුහු නුඹ
හ; පරන් නො කෙවු හ; තුමු අප ගුරු පියහු ද
වු යා. සකු ලොවට තෙතක් හෙලන්තට,
පසක් තහන්තට අපට ආදි මා අත දුන්තාහු
ද ඔහු යා. කණළ සහසුම, සර සතර ආ
තනා වෙසෙයි උවදෙසුද අප ලැබියේ ඔවුන්
මගිනි. තමන් කුලුණු මහිමයෙන් මා මුනිදසුන්
අතැවැයි බව ද අපි ලැබුණෙම හ.

ජයන්ත කුලුණුබරයෝ යා; ප්‍රිච්චේ-
තරයෝ යා; හැදහිලි ලැදියෝ හා. දෙම
නොස්මෝ තමවෙහි රජසිහ රජු ගේ කම්
මිච්චෙහි වැදි විසින් පෙති සිටියාහු ඔහු යා.
එහි ලා රබන් වැසුම් දක මනා වියා. එ
අතින් පොහොසත්, අත මට අතින් නොපො-
හොසත් කෙතෙක් ජයන්තට ගුරු වු හ.
එ තැනැත්තාණෝ ඔබා මොබා සැරිසර
විරිදු ගයා රබන් වයමින් ලත් මිලෙකින්
දුක සේ යැපෙත්. හිඳුනා සිටුනා තැන් තැනි
ඔහු බෙහෙවින් අහනුමැ පාපිල් යහන්
කෙරෙමින් රැස ගෙවත්. රජ අණ අතින් ඒ
තය විරිදු යා; දඹුවම් ලැබියා යුතු වරදෙකි.
කිප වරක් මා එ වරදට ඔහු විනිස හලට
පැමිණවුණ හ පොලිසිය මගින්. එ සැලයෙන්
හුණු වුණු හදින් ඔවුන් සොයා ගිය හ
ජයන්ත; හමු වා මෙ සේ ඇරිසු හ. 'තවත්
ඔය වැඩේ කරන්න එපා; විරිදු කිය - කියා

ආවිදින්නන් එපා; එන්නා. මා ඉන්නා කැනටා; අද පටන් එහි තවකින්නා; පණ නිබන්ධන තෙක් මා සලකනවා.' නිසි මිනිසි ගුණයෙන් කැරැණු කුලුණුබර එ ආරියුම ඉවසන්නට තරම් ඔහු පින්වත් නුඹු හ. සිය කම් පල එයට වඩා බලවත් වෑ ගත් බැවින් පුරුදු වතට මෑ කැමුණ හ, ඒ නිවහලාණෝ. ඔහු යළි දු එක් රැයකැ පාපිල් යහන් කල වරදට හසු වූ හ. එ වර, පොලිස් නිලදරුවෝ දරැණු වූ යා. කෙලින් මෑ ඔවුන් කැන්ද - ගෙතෑ ගොස් සිර කැරැ රැදෑ වූ යා. එ පවත් සාල වෑ සිය සැණින් පොලිසිය කරා පැමිණි ජයන්හු සිය ගුරුන් මෙන් ඉදරා ආදීන්වූ ඔවුන් ආප පිටෑ බැහැරට ගත් හ.

තවු පැවැරිණ. ජයන්හු වරදකරු ගුරු- නුදු කැටි වෑ නියම දිනට විනිස හල් වන් හ. දෙස් දීමට කැහිසිටිය හ. විනිසුරාණෝ මර්වින් ජෝසප (MERVIN JOSEPH) තම්බු යා. වරද ලක් වූවන් ගෙන් සදෙස් නිදෙස් තතු විමැසු හ ඔහු. නිදෙස් බව කියැවිණ. 'දෙස් ආති' දෑ සි රැසිණ. 'ආතෑ' සි පැවැසිණ. වරද ලක් වූවන් සිහන්තකු බවට යෑ තවු පැවැරැණෝ. තමන් හන් පිලිවෙලින් ඉතා ජයට සුදු ආදුමෙන් සැරැසි දෙස් මෑදිරියේ කැහි සිටි ජයගුන් දෙකෑ තියුණු බැල්මක් සෙළු හ, විනිසුරාණෝ; ඉක්බිති යෑදි වෙසට සබද කම් පෑ සිටුතා පෙලේ පිලි හන් නිව- හලුත් බලා 'මේ සිහන්තා ගේ නිදෙස් බවට ඔබ කුමක් කියන් දෑ' සි ජයගුන් ගෙන් ආසු හ. 'ඒ සිහන්තෙක් නො වේ; ම-ගේ ගුරුවරයෙකෑ' සි ගත් කටට මෑ කී හ ජයන්හු. 'ඔහු ඔබට ඉගැන්වූයේ කීමෙන් දෑ' සි අසන්නා හා මෑ 'රබන් වෑයුම' සි පිලිතුර විසා. විනිසුරු තෙතු ලීව ආසිණ. ජයගුන් ගෙන් තවත් බසකුන් නොවිමැසු විනිසුරා- ජෝ නිවහලාණන් නිදහස් කල හ. එ බලු යෑ ජයන් මිනිසි ගුණ!

ජයගුන් ගේ මහ යහළු කෙනෙක් සිය නිවෙසේ ලැගුම් තෙතෑ හුන් හ කලක්. එක් දිනක් ඔවුන් අතින් වූ නො කැමියෑ ගැනි පමාවක් ලක් කොටෑ ජයන්හු | උදහස් වූ හ; එ තතු පහසා බණන්තට ද වූ. යහළුවාණෝ එය නොපමා පෙලේ ලා දුකෑ දෙබන්තට වන් හ. පිලිවෙත් නොලග ඔවුන් වැන්කවුන් සිය නිවෙසේ ලැගියෑ දීම බර වරදක් බව මුණට මෑ කියා පසු ද මෑ අත් කැනක් තොයා-ගන්නා මෙන් යහළුවාණන් දුන් වූ හ.

එක් දිනක් සිය නිවෙසේ ඉදිරි පසෑ මිතුරන් දෙ තුන් පලක් හමග පිලිසදර බෙහෙමින් පසු වූ හ ජයන්හු. නිවෙස මාවතට නුදුරු යෑ. උන් හිටි ගමන් 'සෑදෑ, සෑදෑ, සෑදෑ' සි නැහි සිටි ඔහු 'පණේ, වදිතවා, වදිතවා' සි කියන්නට ද වන් හ. තමන් ලෙන් ගතුවන් ආමෑනීමේ දී ඔවුන් බෙහෙවින් යොදන වදන 'පණේ' යනු යෑ. පුදුමයට පත් මිතුරෝ තොරතුරු විමැසු හ. පිරිකර සදහා සිටුරු පොදියක් ගෙනෑ යන්තකු දක්වා, මෙ සේ කියන්නට වූ හු ජයන්හු. 'පණේ ඒ තමා වෑදියෑ යුතු සිටුරු; ඕම්, කීසි දු කීළටකට නොපත් එ සිටුරු වෑන්ද මෑ තමා නියම පින් සිදු වන්නේ; එ පිත මෑ සිදු කැරැ - ගන්නා. එසින් මිතුරන් ගේ නැණැස් ආරිණ; සිත් ජයන් බණ කෙරේ ආදීණ. ඉතා සුළු කරුණේ පමා වෑහි දෙනා තොදන්නා බොහෝ දේ දුක්වීමේ සමන් තැණිනුදු ඔහු තියුණු වූ හ.

එ බලු විරුසේහර ජයගුන් බසට රැසට දෙසට දිවියෙන් මෑ මෙහෙ කෙරෙමින් සිටියෑ දී අදට පසලොස් හවුරුද්දකට මත්තෙන් පස් පහස් වස් නො ඉක්මවා අදිසියේ මලවුන් අතරට වෑදීම අවසනා යෑ. 1949 ජූනි 18 වන දෑ එ ගමන් වූයේ. ඔවුන් තතු බිදෙක් මෙසින් දුක්විණ.

+ + +

"සිය ගෙදරට
වනුයේ රටට

දුඹුල්
ඉදුඹුල්"

(විරුසේහර ජයන්)

විසරණය

හේමසිරි කුමාරණතුංග

විසරණය නම් නීති රීති පිළිවෙල යි. දියුණු මිනිසා, නීතිය රීතිය ගරු කරයි. නොහැදුණු නොදැනුණු මිනිසාට නම් නීතිය, රීතිය කරදරයෙකි. එහෙත් හැදුණු මිනිසා නොහැදුණු මිනිසා වෙනුවෙන් පව් ගෙවන්නට සැරැස් වැඩි. එ සේ කළ යුතු ද නො වේ.

හැදුණු මිනිසා ගේ බස් වහර, ගමන බිමන සිරිත් විරිත් ආ හාමෙකක් මැ එක්තරා නීති රීති පිළිවෙලක් අනුවා සැකැසි ඇති. මෙහි ලා කියැවෙනුයේ බස් වහර හැකැ පමණෙකි.

“බසට විසරණයක් වුවමනා නැති”යි කියන පිරිසෙකුදු ඇති. සරසවි පැත්තේ ඒ කව් උසින් නැගෙයි. දැන් දැන් ඒ කියමන තව ද සකසා, “නුවුම්මනා විසරණ රීති බසින් ඉවත් කළ යුතු යැ”යි කියනු ලැබෙයි. නුවුම්මනා විසරණ රීති කවර කවර ඒවා දැ යි වෙන් වෙන් විසින් පෙන්වා දොදීම යැ මද අඩුවකට ඇත්තේ.

“බසක් බිහි වනුයේ පවුළුවන් ගෙන් නො වේ. පොදු සමාජයෙහි. බස යෙදෙනුයේ පොදු මිනිසා ගේ අදහස් එකිනෙකා අතර හුවමාරු කැරැගැනීම සඳහා යි. විසරණ හුරු වුව ද නො වුව ද එකකු කියන බස අනෙකාට තේරේ නම් ඒ පමණි. “මම යතවා” කීමක් කාට ද නොතේරෙන්නේ? ඉතින් මා යතවා කියා මා කියා යුතු ද?” මේ තමා බසට විසරණයක් එපා යැ යි කියන්නවුන් ඉදිරිපත් කරන තනුව!

රෙදි විචීම හැම මිනිසා විසින් මැ පොදුවේ කැරෙන්නෙක් නො වේ. වෙන සැටියෙකින් කියනවා නම්, රෙදි නිපැදුවෙනුයේ පොදු මිනිසා ගෙන් නො වේ. රෙදි නොවිසන්වුන් විසන්වුන්ට මිලක් ගෙවා ගෙනා ඇදියා යුතු යැ. රෙදිදෙකින් වැසුව ද නැත ද මිනිසා ගේ ඇසේ ඒ ඒ අභ පසඟ ඒ ඒ සැටියෙන් මැ ඇති බව තොදන්නෝ කවුරු ද? අතින් අතින් රෙදි ඇඳා-ගෙනා උපන්නෝ කවුරු ද? සිත රටෙකැ නම් තව ද කමෙක් නැ. අපේ රට වැඩි උණුසුම් රටෙකැ ඇදීම

ඇවැසි නො වේ. අර පලමු කී තනු අනු වැ යමින් ඉදිරිපත් කළ හැකි තව ද තනු වැලෙකි මේ. හැබැයි අර පලමු වැ කියැවුණු තනු ඉදිරිපත් කළවුන් මේ තනු නම් පිළිකුල් කරනු එකකි. තමන් කරු පැමිණියා හැකි ගල් මුල් පහර වලක්වනු තකා යැ.

“මා යතවා” කීමක් “මම යතවා කීමක් අදහස තේරේ නම් ඇති පු. මරදනේ මිනිස්සු, “මා දන්නේ කැ” යනු වෙනුවට “මට දන්නේ කැ”යි යෙහි ඉතින් ඔවුන් ගේ නියරින් “මා යන්නේ කැ” යන අදහස කියැවුම් හොත් කෙසේ සිටීද? මදා, මරදනේ අසට එක විසරණයකුත් දකුණු පළාතේ අසට එකකුත්, උඩ රටා අසට එකකුත්, දෙමළ බලය වැඩියා-තේ, මඩකලපුව පලාත්වලා අසට එකකුත් ආ විසින් විසරණ කියක් ලියන්නට වෙයි ද මේ පිළිවෙලින් ගියොත්? එ හෙයින් මට දන්නේ කැ, මම යතවා ආ විසින් එක් එක් අස ඔවුනොවුන්ට ඕනැ ඕනැ හැටියට කියතවා මදවාට ඒ ඒ හැටියෙන් එ බස පොත් ගත්වනට ද ගියොත් ඇති වන අවුල ලිහන්නට යැ, මේ මේ නැතැ මේ සැටියෙන් සිටියා යුතු යැ යි එක් විසරණ තයක් අනුවා සම්මත පිළිවෙලක් ඇති කැරැ-ගැනෙන්නේ. නො එසේ වක හොත් බසේ පරපුර රුකෙන්නේ නැති. කොකැඩියාව රැඳෙන්නේ නැති. දස හවුරුද්දෙකැ තරම සුළු කාල-යෙකැ දී බස මුළුතීන් මැ වෙනස් එකක් බවට පත් වනු ද නොබැරි යැ. අනුර පුර, පොලොන්නරු අවදියේ ලියැවුණු පත පොත ද කියවා තේරුම් ගන්නට අද අපට හැකි වි තිබෙන්නේ මෙ සේ එක්තරා විසරණ නියරක් අනුවා මැ හිය හෙයිනි. නො එසේ විණි නම් ඒ පත පොතක් අද අපට වැඩ ගත්තට බැරි තරම් වනු ඇති. බසින් වැඩ හැනුමට විසරණය රැකුලක් මියා අකුලක් නොවන බව හෙළි වෙයි එයින් මැ.

තව ද සැලැකියා යුත්තෙකි. සිංහල විසරණය පිළිකුල් කරන උගතුන් මැ ඉංගිරිසි බසින් කතා කරන විටා පවා එ බසේ

විසරණයට දක්වන හරයරය යි ඒ. අදහස් පැවැසීමේ දී විසරණය මධ්‍ය හෝ ඒ අදහස පැවැසීම ඉංගිරිසියෙකුහුදු නො කළ හැකි නො වේ. ඇයි ඉතින් ඒ උභ්‍යන් එසේ නොකරන්නේ? විසරණයක් වුව මනා නො කරන්නේ මේ අසරණ සිංහල බසට පමණක් ද? 'He does not go' කිවත් 'He do not go' කිවත් කාට ද නොකෙරෙන්නේ? ඉතින් ඇයි අර උභ්‍යන් 'He does not go' යන්න මෑ නිවැරදි හැටියට සලකන්නේ? යම්තම් ඇද ඇද ඉංගිරිසි කතා කරන කම්දෙරු පියලුවන් විසින් මේ 'He do not' යන්න කියවෙනු මම නොගෙස් විටා අසා පුරුදු ඇත්තෙමි. ඉතින් එය වහරේ පවතිනවා යැ, එහි අදහස වටහාගැනීමට කිසි මෑ සරසෙක් නැතැයි කියමින් ඒ ඇත්තන් ගෙන් ඉංගිරිසි උභන්-තට කම්දෙරුවේ වැඩ කරන අතීක් නිල-දරුවෝ කී දෙනෙක් හැරුණේ ද?

බසක් නව බසකට යටත් වෑ පිරිසි-හිය විටා, ඒ පිරිසි-හිය බසේ විසරණය අවුල් වෑ එ බස වැඩට ගන්තට අමාරු තනුවට පත් වනු සබා යි. සිංහලයට ද ඒ කල දසාව කොඳිත් මෑ පල දුන්නේ යි. එය යළි දු එළි පාදුම් කිරීම මදක් කරදර කාරියෙකි. කර-දරයකට මුහුණ දෙන්නට වන නිසා මෑ විදුහුරු මහ හැරුපියමු ද? යම් මෑ කිසිවක් කිරීමේ දී එය විදුහුරු වන්නේත් පිරිසිදු වන්නේත් එක්තරා විසරණයක් අනුවා යාමෙන් මිසා, නිති රිති කඩා බිඳැ-දමා ඔහේ කෙ සේ හෝ කිරීමෙන් නොවන බව සිහි ඇත්තෝ පිළිගනිති. ඉතින් අපේ සිංහල බසට පමණක් ඇයි මේ අමුත්ත?

කතන්දරයක් ගෙනීමේ දී ඒ සදහා ඇද-ගත් වන සරු තම, එය ලියාවෙන බසට, එ බසේ විසරණයට කුමක් වුව ද කම් කැනී යැ යි කියන්නෝ ද වෙයි. බස විසරණ හුරු කිරීමෙන් කතා වන තිසරු වේ ද? විසරණය මැරීමෙන් වතට අමුතු එළියෙක් ලැබේ ද?

යනු යා මෙහි දී විමැසියා යුතු. ඒ දෙක මෑ නොවන කලා විසරණ මරුවෝ එසින් කුමක් අදහස් කෙරෙත් ද? කතා වන සරු තම, පිරිසිදු නිවැරදි බසින් මෑ දීම යැ එයට කරන හරුව. සරු කතා වතක් උපදවා-ගොනා නිසරු, වැරදි, අපිරිසිදු බසින් කතාව ගෙනීම කිරට ගොමු මුසු කිරීමක් වෑන්නා. කිරි හොද දෑයක් බව සැබෑ යැ එහෙත් ගොම මුසු වූ විටා ඒ කිරි ද අපිරිසිදු වනු විනා ගොම පිරිසිදුවීමෙන් තම නොවන්නේ මෑ යැ.

දවමත් බස දිනෙන් දිනා වැඩෙයි. දියුණු වෙයි. අමුතු වදන් එක් වෙයි. නො ඇවැසි වදන් කැපෙයි. ඉතින් හෙල බසට ද මේ ගතිය අමුත්තක් නො විය යුතු නො? ඉතින් අමුතු වදන් එක් කිරීමේ දී එක්තරා විසර-ණයක් අනුවා නො ගිය හොත් කීමෙන් වේ ද? අද අපේ බසට වුවමනා කරන සිප් වදන් තනන්නට ගොස්, හෙල විසරණයට පයින් ගසා, හෙල බස පොලොන්නරු අවදියේ බස යැ යි ඉවතට ලා, ඊට වඩා පැරැණි අවදි-යෙකා දඹදිවා වැහැරුවුණු, අද මිය ගිය බසක් වන සකු බසේ වදන් කොස්ස අත ගා රජසු බස් මිඬුල්ලේ ඇත්තන් තතා දුන් වදන් වහරට ගන්නට ගොස් ඇති වි තිබෙන නිරිතාරය රට පුරා පල යැ. ඒ හැතෑ පුරා විසිතුරක් කරන්නට මේ නොතැනි.

"පරිණාමය ජීවමාන භාෂාවෙකා විශේෂ ලක්ෂණයෙකැ"යි කියමින් විසරණ මරුවෝ පරිණාම වාදයට ද ඇතිල්ලෙන් අතීති. මොවුන් දෙසන පරිණාම වාදය කීමෙන් ද? හෙල විසරණය මරා වලා ලා, ඇති වන්නට එන හෙල වදන් වලකා, ඇති හෙල වදන් මිසා, ඒ වෙනුවට හෙල බසට බරවා බදු සකු වදන් අපේ බස අස්සේ හැසීම යි. එකක් විමැසියා යුතු. මේ විසරණ හහුරනට විස-රණය එපා වූයේ ඇයි යනු යැ ඒ. විසරණය මරන්නට මර කඩ දෙන්නවුන්ට නිවැරදි හෙල වැකියක් ගලපා-ගන්නට හැකියාවෙන් වේ දැ යි විමැසුව හොත් රහස නිකම් මෑ හෙළි වෙයි.

★ ★ ★

'නොවියතුන් වසිති යි - විසරණ වැට බිඳී තම
උපන් වන මෑ සිටිතවුන් - වසිති යි සඵ හෙලන්නෙකි'
-(විජිත් වැහිස)

පොසොන් පෙළහර

අපිසෝන් අහුවුණ

[දෙවනපාඨිස් ඇමැතියෙක් පොසොන් ද දඩ කෙලියේ හොස් ඇසු දුටු ද ගෙදර විත් සිය බිරියට පවසයි.]

“සොදුර මදක් ඔය සැරැසිලි කවතත්ත
මෙ වර මස් කැනා යි උලෙලට තොතැවෙත්ත
එ රස පරදවත රසයක් හෙට ඔක්ත
අපට ලැබෙනවා; මෙ පුවත කන් දෙත්ත”

‘රජ්ජරුවන් ගෙ නැණ විමසන පාවිදි තුමා
උස් පැන දෙකක් ඇසුවා; පිලිතුරු තහමා
සිස් ලප සිසි සෙ දිසි වත අප දෙකට යොමා
බස් මෙ බිණුවා ‘ඔව්, කෙල නැණ පුදුම තමා’

‘රජ්ජරුවන් සමන අද උගුරැසි පවුමේ
රක්මන් පලින් පලා අප මුවනුයි සෙටුමේ
එක්ක මැ උන් තමුන් මට කම් කැනා කිව්වේ
රජ්ජරුවන් තමා උා පුහුබැඳා දිව්වේ’

‘පස්සෙයි දැනැ-ගත්තෙ කවරෙක් දැ යි එ තුමා
රජ්ජරුවන් අතින් එද; ඔව්; පුදුම තමා
ඉස් මතැ තෙ තිරිඳුන් පිය පස් ඔව්ත තමා
දම් සෝ මහ තිරිඳු ගේ මේ පුත් උතුමා’

‘විමලුන් උත්තේ ද රජ්ජරුවන් ලහා ලු
එ කමුත් මුමා ඔහුටත් පෙනුණේ කැති ලු
දුනු විත් හත් අප ද එ තුමන් ගිය’ත බැලු
දිවැයත් මේබස ඇසුණා අප ගෙ සිත් සැලු’

‘සම්බුදු සසුන කෙලයට කෙලකට ආයේ
දම් සක රැගෙනා මැ යා මෙ තුමා මෙහි ආයේ
මින් පෙරැ බුදුන් මෙහි වැහි තෙ ගමන් මියේ
පින් බර බමර පොදියෙකි හෙට රජ පායේ’

‘හිස් මෙහි එන්නැ, යන හඬ ඒ කැලා රෙදේ
උස් නැතෙකින් නැගිණි එය තව මැත් මෙ හදේ
රැවු දෙසි සොදුර, රෙම් නැගිටියි දැනුදු බදේ
ලක්දිවැ කවුරු එ විලස අමතත් ද වදේ!’

‘අහුරු බිමට බුදු හිමියන් වැහි ගමනේ
මහ රුවය තව මැ වෙසි අප ගේ සවනේ
ම-පියා හට පියා කි පවතක් සිහිනේ
දැක-පු බොරු යි මා කිමා හරි තැනැ තේ?’

‘දිවැගොස් පිරෙන අප රජ්ජුන් වටා රැක
හල මෙන් ඉත්තවා උන් දුනු ලා පසෙක
එ තුමන් ඉදිරියේ දිසි පාවිදි උතුමෙක
හද රැස් එනු දිටිම් ඔහු මුහුණින් නිකැක’

‘හත් හැවිරිදි විශේ සිටි එ දවහැ අප ගේ
මුත්තා ඔහු පියා හා ගොස් එ හිමි මගේ
හත් අට පලෙකැ මෙහි බුදුහු’න් තැනැ තෙ වගේ
දැක්කයි කියු පෙලහර දැන් කිසැක වගේ’

‘පුදු හිඳින විටා මේ පුදුමයට ආස
වලා පලා එත තව හද සයක් ලෙස
කැලා රෙද මැදින් තව තව පාවිදි වෙස
වෙලා-ගති අපැ’ස; කෙලි රිසි ගියේ බැස’

‘සොදුර හෙට උදේ අපි කිරි බත් රැගෙන
ඇදෙමු රජ මැදුර වෙත හිමි හද වහිත
දකට හවුල් වමු. ඉඩ ලද හොත් එ කැත
කරමු පින් අසමු බණ දකිමෝ නිවත’

+	+	+
මෙ වි ල ක්	දෙවන පාඨිස් ඇමැතියකු	පෙර
දඩගොස්	පැමිණි සැණයේ ආපසු	ගෙදර
මහ ගොස්	බර බසින් කි අමතා	සොදුර
හි මි උ ස්	ගුණ මම ද අද කරතෙම්	සමර

අහස

ලියනගේ ජනදස්

අහස දෙස බැලූ විට, එහි ඇති ඉතා මැ බලවත් දෙය ලෙස පෙනී-යන්නේ කිරි යි. මේ සත්වලේ ඇත්තත් හැටියට අපට ඒ එ සේ මැ වෙයි.

ගිණියා නො හැකි කලෙක්හි පටන්, මිනිසා විමසුම් ඇසින් ඔහු අවට වූ දේ බලන්නට පටන්-ගත් දෑ පටන් හිරු දෙස බලන්නට ඇත්තේ පුදුමයෙනි.

'හැම දෑ මැ හිරු එක මැ පැත්තෙකින් පායයි. එළිය දෙයි; උණුසුම දෙයි. හිර නගිත් තගිත් එළියත් උණුසුමත් නගයි. අහසේ මුදුනට පත් හිර ඔසින්නට පටන්-ගනියි; එ හා මැ එළියත් උණුසුමත් බසී; කෙළවර හිර නො පෙනී යයි. අඳුර ලොව විසා-ගනී, අඳුරත් සමග සිසිල රජයයි. හිරු යළි කැහැ එන තෙක් හිරු ගේ එළිය වන් එළියක් දෙන කිසිත් නො වී යැ.' ඉපැරැණි මැ මිනිසා හිරු ගැන දැනා සිටියේ මෙ පමණ වීයැ හැකි.

දිනපතා මේ මෙහෙය කරන්නේ දෙවියෙක් මැ යැ යි ඉපැරැණි මිනිස්සු සිතූ හ. සිතා නො තැවැතුණු ඔහු හිරු වැන්දේ යැ; පිදුවෝ යැ.

ඒ පැරැණි මිනිසුනට වඩා දියුණු වූ අපි උත් ඒ කෙලේ මෝඩ කමෙකැ යි සිතමු. එහෙත්, අද අපි සිතීන් මවා-ගත් දෙවියන් අප ගේ සියලු රැකුම් පතා වදිමු, පුදමු. එ ද ඔහු, දිවෙල සපයා-ගන්නට දවාලත් නිදන්තට රැයත් ඇති දවස මවා දී උණුසුම ද දුන්, තම මෙහෙය කිසි දිනෙකැ අමතක නොකළ, සැබෑ දෙවියකු වැන්දේ යැ; පිදුවෝ යැ. කවුරු ද වඩා හරි?

විදු ඇසින් බැලුව ද හිරු අපේ නොවක් පිතට ලක් වියැ යුතු බව යැ පෙනෙන්නේ.

හිරු ගෙන් ලැබුණු සත්තියෙන් බැහැර සත්තියෙක් වෙන නැති.

හිරු ගේ සත්තිය උරු රඳවා-ගත හැක්කේ ගස්-වැල්වලට පමණ යි. ගස්-වැල් අහර කැරු-ගන්නා සත්තු ඒ හිරු ගේ සත්තිය ලැබූ ජීවත් වෙති. තම දිවි පෙවෙහි සඳහා සත්තිය ලබා-ගන්නට මස් පමණක් බුදිත සතකු වුව ද කත්තේ ගස්-වැල්වලින් සත්තිය උකහා-ගත් වෙන එකකු ගේ මිස් යැ.

නොසි විදියෙන් බැලූවත් අපේ දිවි පැවැත්ම සඳහා සත්තිය ලැබෙන්නේ හිරු ගෙන් වීන වෙන කිසිවෙකින් නො වේ.

කුදු මහත් මෝටර දුරවත සත්තිය ලැබෙන්නේ ද හිරු ගෙන් යැ. මෝටරයකු සත්තිය ලබා-ගැනීම සඳහා ගල් අහුරා, තැන ගල්තෙල් යෙදෙයි. ගල් අහුරාත් ගල් තෙලුත් වහර කෝටි ගණනකට පෙරු හිරු ගෙන් සත්තිය උරු-ගනිමින් වැඩුණු ගස්වලින් සැදුණු ඒවා යි. එ නිසා ගල් අහුරේත් ගල් තෙලේත් ඇත්තේ හිරු ගේ සත්තිය මැ යි.

ලක්සපාතේ සිටි එක විදුලි සත්තියක හිරුත් අතර කිසි සබඳ කමක් නැතැ යි සමහර විට ඔබට සිතෙන්නට පිලිවති. නැතැ මහ ඔබිතමෝ වෙසින් බැමැවෙන්නේ තෙරුපි වැහිරෙන දිය කඳෙකිනි. එ මහ දි කඳ එ සා උත් තැනකට එකැවුණේ කවරෙක් ද හිරු යැ. එ දිය කඳ එතැනට ඔසොවා හිරු ගැන්වූ සත්තිය විදුලි සත්තියට හරවා වැඩි ගැනෙයි.

මේ තරිත් බලන කලා හිරු තැත් ක සත්තියෙක් නැති. සත්තිය ගැත් තම පණේ නැති.

දළ සල කුමරු ගෙ සැරය - 3

[පළ කැරුම - උණවටුනේ හේළි පහරාව]

මිල රු. 2.50 යි.

[දැනට සිංහලයෙහි ලැබෙන ආදි මෑ අසුන් කව මේ වෙයි. ලියාවුණේ පළමු වැනි අක්කෝ රජු දවසා විසූ දොළොස් මහ කිවියන් අතර වූ දළ සල කුමරුන් විසින් බම කව මෑ පවසයි * සැරයක් (ජයක්) දුන කිරියෙහි යොදා අනුරපුරයේ සිටා කතරහමා දෙවොලට යැවෙන අසුරින් කැරිණි. අබා ගිරි වෙහෙර මහනම් කම් දුසිල් පාවිද්දකු දෙසට ලක් කොටා, තෙර වාද මුදු දහම රැකගැනුම අස්වේ අදහස යි.

කව පාදි 62 කින් යුතුයා. සැකෙව් අරුතක් ඉංගිරිසි පෙරැළියක් සමඟ එවියෙහි දිගට පළ වෙයි මේ කව.]

8. පැසැසුම

8. දෙවිදහ'ණිති ගිය	දුනු දරා
සැව් කොත'තින් දිවෑ හැරැ	හුරා
සුර, තෙද් තෙ දියතෙ	මුනි විරා
පෑ දුකමිහි අලු හව්	මරා

අරුත- දෙවිදහ් අණිත් ගිය දුනු දරා (දුනුදරාවන් ගේ) සැව් කොත් අතින් (දුනු මුහුව කෙළවරින්) හුරා (පුරුදු) සුර (සුරා බව) හැරැ දිවෑ. මුනි විරා (මුනි විරාහු ගේ) තෙද් (තෙද) තෙ දියතෙ [පෑ] දුකමිහි (දුෂ්ට කර්මයෙහි) අලු හව් (යැව්වනුට-දෙවිදහුව- මරා (අපාය) පෑ - [සැරය]

පෙරැළිය - The Arrow of the archers who acted on the orders of Devadatta, and which abandoned its accustomed skill, flying downwards towards the lower notch end of the bow, displaying to the three worlds the majesty of the Omniscient One, and also, 'as if pointing out Hell to him who planned the evil.

9. මල් විපකුන් බල	මල'තර
බලමිනි යැවු සන්ද් කන්	මර
රවුලන් අව් ඉස්බක්	දුර
පැත්තූ මහ ගිරි	දම්බ'තර

අරුත- මල් (මලා-විබිඹසුණුවා-) විපකුන් (සකුරන් ගේ) බල මල් (හට මාලා) අතරැ [වි]

මර් තන් (මරා තැන්-'මමි ස්ථාන'-) බලමිනි (බලමින්) යැවු සන්ද් (සදා) අව් ඉස්බක් දුර [වු] මහ ගිරි දම්බ (දම්බ-කඳු-) අතරැ රවුලන් පැත්තූ - [සැරය]

පෙරැළිය - The Arrow that made King Ravana leap forward eight isbas, (280 fathoms) down the great mountain - directed as it was at the a vital spot in his body by his brother (Vibhisana) who was in the camp of enemy.....

10. 'බස කොල් තොද් එ රද්	ගැමුණු
ඉති කුවදන් බල්ලුක	බිණු
මුව විදු ගිය රද් මුවා	සුණු
සිපා පියනුව ඉති ගන්ද්	කුණු

අරුත- බස (එම්බා) කොල් (කොළුව) එ ගැමුණු රද් තොද් (තෝ ද්?) ඉති (මේ සේ) කුවදන් බිණු බල්ලුක මුව ඉති (එහි) කුණු ගන්ද් (ගද) පියනුව (දුරා කරනුව) රද් (රදු ගේ) මුවා සුණු (වත් සුනු) සිපා විදු ගිය - [සැරය]

පෙරැළිය - The Arrow that went besmeared with the (Scented) powder off the cheek of King Gemunu as it grazed it and right into the foul mouth of Bhalluka as if to cleanse it;- When Bhalluka shouted, "You there, Are you that King Gemunu?"

[ලබන කලබ හා බැඳෙයි.]

* දළ තෙද්ති වන් ගිරි-ල-විමුන් කුලුණි මැණෙත'ලු-සල සෙ තොද් සල ගන්-ලක්හි එක් සෙ සත් ලාගු; භාගෙළ නිරින'දු ගේබොයි - ළෙහි ලෙව් ලා ස-වස්තිනි-මේ ද දම් රක්ත වස්-දළ සල කුමරු ලාභා [61-62 පාදි]

ලක්දිව 'ගංගා, මහා ගංගා, මහා වාලුකා ගංගා හා කන්දර නදී' කවරේද? - 4

සිරිමල් රණවැලල

(විදුලකර සරසවියේ වදාරු රණවැලල සූරිත්තේ ලිපි පෙළෙහි තව ද ලිපියෙහි මේ.)

නැතහොත් ඉන්දියාවේ ගංගා නදිය අසල පෙදෙසෙක සිටි ලංකාවට පැමිණි ශාක්‍ය වංශික හද්දකව්වානා කුමරිය හා ඇයගේ සහෝදර පිරිසින් වැසි දෙනකු වාසස්ථාන පිහිටුවා-ගත් බව පෙනෙන්නේ කලාමය අසබඩ ස්ථානයන්හි යැ. හද්දකව්-වානා කුමරියගේ එක් සොහොටුරකු විසින් ඇති කරන ලද උරුවේලා නම් ජනපදය පිහිටා තිබුණේ කලාමය මුවදොර අසල යෑ³⁵ උරුවේලා නමින් හැදින්වුණු ස්ථානයක් නැතහොත් ඉන්දියාවේ පාටලීපුත්‍ර (පාටිනා) නගරයට සැතැපුම් පහහක් පමණ දකුණින් ගංගා නදියේ ශාඛාවක් වූ තේරසුප්පරා නදිය (නීලාජනා) අසබඩ බුද්ධගයාවට නුදුරින් පිහිටා තිබිණි³⁶. ලංකාවේ උරුවේලා නම් ජනපදය පිහිටුවනු ලැබුයේ නැතහොත් ඉන්දියාවේ සිට මෙහි පැමිණි ආර්යයන් කණ්ඩායමක් විසින් හි නිගමනය කිරීමට මේ සාධකය ඉවහල් වෙයි.

නැතහොත් ඉන්දියාවේ පැමිණි තවත් ශාක්‍ය කුමාරයකු විසින් පිහිටුවා-ගන්නා ලද විජිතපුරය නම් ජනපදය පිහිටා තිබුණේ ද කලාමය අසල යැ. මෙය දැනට විජිතපුර නමින් දන්නා ප්‍රදේශය බව වෙත ලිපියෙකු පෙන්වා දී ඇතී.³⁷ හද්දකව්වානා කුමරියගේ තවත් සොහොටුරකු වූ දීඝාසු කුමාරයා විසින් පිහිටුවන ලද දීඝාසු හෙවත් දිගාවාව ජනපදය කාවන්තිස් රජුගේ කාලය වන විට කලා වාව පෙදෙසේ සිට මිහිත්තලය දක්වා මැ පැතිරී පැවැති බවට සාධක ඇතී.³⁸ දිගාවාව රට 'මෙ තෙර රෝහණ ජනපදය' වශයෙන් වංසත්ථපකාසිනිය හඳුන්වන බැවින් දීඝාසු ජනපදයට හෙවත් දිගාවාව ජනපදයට යාබද වූ රෝහණ ජනපදය පිහිටා තිබෙන්නට ඇති බව සිතිය යුතුය.³⁹ එ බැවින් රෝහණ ජනපදය ද කලාවාවට තරමක් නුදුරු ස්ථානයෙකු පිහිටා තිබෙන්නට ඇතැ

යි අඩමාන කිරීමට ඉඩක් ලැබේ. නැතහොත් ඉන්දියාවෙන් මෙහි පැමිණි, දැනට කලාමය නමින් දන්නා ගඟ අසල වාසස්ථාන පිහිටුවා-ගත් ආර්යයන් ඔවුන්ගේ වාසස්ථාන අසලින් ගලාගිය ගංගාවට ඔවුන්ගේ මව් බිමේ පිහිටා තිබූ ප්‍රධාන ගංගාවෙකු නාමය වූ 'ගංගා' යන්න යොදා-ගන්නට ඇති බව සිතිය යුතුය.

ඉන්දියාවේ 'ගංගා' නදියට ආසන්න වූ පිහිටා තිබූ ගමෙකු නාමය වූ උරුවේලා⁴⁰ යන්න ලංකාවේ ගංගා නමින් හැදින්වුණු කලාමයේ මුවදොර අසල පිහිටා තිබූ ගමකට ද තබා ඇති බව පෙනෙන හෙයින් උරුවේලා අසලින් මුහුදට වැටුණු ගංගාවට ගංගා යන නම දුන්නේ නැතහොත් ඉන්දියාවෙන් පැමිණි ආර්යයන් කණ්ඩායමක් විසින් බව පැහැදිලි යැ. කලාමයට දකුණින් ගලායන තවත් නදියකට ගංගා නදියේ ප්‍රධාන ශාඛාවෙකු නම් තබා ඇති බව පෙනෙන හෙයින් මේ මතය තවත් සනාථ වෙයි.

කලාමය පටන් ගන්නා මාතලේ කඳුවලින් මැ ප්‍රභවය ලබා ඇති දුදුරුමය මහාවංශය හඳුන්වා ඇත්තේ 'හොණ' නදිය නමිනි.⁴¹ මධ්‍යම ඉන්දියාවේ ජබ්බල්පුර් දිස්ත්‍රික්කයේ මෙකාල (මේකාල) කඳු වැටියෙන් පටන් ගෙනා බසෙල්බාන්ද් මීර්සපුර් හා සහබාද් දිස්ත්‍රික්ක මැදින් ගලා ගොස් පැටිනා අසල දී ගංගා නදියට එක් වන ගඟ දැනට හඳුන්වන්නේත් ක්‍රිස්තු වර්ෂ 150 පමණේ දී නීතිපයකට කලින් යුගයේ හැදින්වූයේත් 'සෝණ' යන නමිනි.⁴² ක්‍රි: පූ: 150 පමණේ දී ජවන් වූ එපියන් ඉන්දියාවේ ගංගා නදියේ ප්‍රධාන ශාඛාව 'සෝණ' නමින් හැඳින්වූවාක් මෙන් මැ ක්‍රි: ව: 140 පමණේ දී ජවන් වූ බොලම් ලංකාවේ දුදුරුමය හඳුන්වා ඇත්තේ සෝණ නමිනි.⁴³ සකාරය හකාරය වීම

සිංහලයේ දක්නට ලැබෙන ලක්ෂණයක් බැවින් ටොලමි ගේ සෝණ හා මහාමංසයේ සෝණ හා යන නම් දෙක ම ඒ එක් තමක් බවට සැකයක් නැති

පණ්ඩුකාභය කුමාරයා රජ කමට පත් වීමට කලින් ලෙනදෙර අවට, ප්‍රදේශයේ කාලයක් විසූ බව යට, දක්වූ ඔහු ගේ යුද කටයුතු පිළිබඳ තොරතුරුවලින් හෙළි වන බැවින් ඒ කාලය වන විට, කලාමය අසල පෙදෙසේ ජනගහනය වැඩි වීම නිසා එහි විසූ ආර්යයන් ගෙන් කොටසක් ඒ අවට, පෙදෙස්වලට, විශේෂයෙන් ම, කලාමයෙන් ගිනි කොන දෙස, පෙදෙස්වලට ද සංක්‍රමණය වුණු බව සිතාගත හැකි ය. කලාමය පෙදෙසේ සිට, ගිනි කොන දෙසට සංක්‍රමණය වීමේ දී ඔවුනට මුලින් ම, හමු වන විශාල ගංගාව අඹන් ගඟයි. දැනට අඹන් ගඟ තමන් දත්තා ගඟ ඔවුන් මුලින් ගංගා නමින් හැඳින්වූ ගඟට වඩා විශාල එකක් වූ නිසාත් ඔවුන් මුලා දී තම කල ගංගා නම් ගඟින් එය වෙන් කොට, දක්වනු සඳහාත් ඔවුන් එයට 'මහා' යන විශේෂණය ද එක් කොට, මහා ගංගා යනුවෙන් හඳුන්වන්නට ඇතැ යි සිතීමට ඉඩ ඇත.

ක්‍රි: ව: දෙ වැනි සියවසේ මුලභරියේ දී අඹන්ගඟ (මහා) ගංගා යන නමින් හඳුන්වන ලද බවට සාධකයක් ටොලමිගේ වාර්තාවෙන් හා ඔහු සපයා ඇති තප්‍රොබේතයේ සිතියමෙන් ද අපට ලැබේ. තප්‍රොබේතය තමන් ඔහු හඳුන්වන ලංකාවේ සිතියමේ උතුරු මැද කොටසේ ගලිබා නම් කඳුවැටියක් ද ඊට තරමක් ඈතින් ඊට දකුණු දෙසින් මලයා නම් කඳුවැටියක් ද ලකුණු කොට, ඇති. ගලිබා නම් කඳුවැටියෙන්

පටන් ගන්නා ගංගා දෙකෙක් ද ටොලමි ගේ සිතියමේ දක්වෙයි. මෙයින් එක් ගඟක් වන පාසිස් නදිය උතුරට ගලා ගොස් මොදුන්කු නම් වෙළෙඳ තහරයට තරමක් බටහිරින් වැටේ. මේ ගඟේ මුවදොරට ආසන්න වූ මොන්දුකු නම් ප්‍රදේශයක් ද ගඟේ ප්‍රභවස්ථානයට තරමක් බටහිරින් අනුරොමන් නම් ස්ථානයක් ද දක්වෙයි. ගලිබා කඳුවැටියේ පටන්ගන්නා අනෙක් ගංගාව හඳුන්වා ඇත්තේ ගැංජිස් නමිනි. ගැංජිස් නදිය ගලිබා කඳුවැටියේ ගිනිකොන දෙසින් පටන් ගෙන, තැහෙනහිරට ගලාගොස් ස්පාටන නම් තැම්බොටට තරමක් දකුණින් ඔක්සියා නම් තුඩුව අසලින් මුහුදට වැටේ. මේ ගංගාවේ ප්‍රභව ස්ථානයට නුදුරු වූ මහාග්‍රාමන් නම් ස්ථානයක් ද ලකුණු කොට, ඇති.⁴⁴ මහාග්‍රාමන් නම් ස්ථානය රටේ ප්‍රධාන නගරය බව ටොලමි සඳහන් කරයි.⁴⁵ ටොලමි ගලිබා නමින් හඳුන්වන්නේ ගිරිපාකඳු ගෙවත් ගිරිබා කඳු විය හැකි ය.

අඹන්ගඟ අවට හා ඊට උතුරින් පිහිටා තිබූ විශාල ප්‍රදේශයක් ගිරිපා දතුව ගෙවත් ගිරිමණ්ඩලය නමින් හැඳින්වුණු බව වෙන ලිපියෙකු පෙන්වා දී ඇත.⁴⁶ ගලිබා කඳුවැටියේ පටන් ගන්නා පාසිස් නදිය මල්වතු ඔය වශයෙන් ද එහි මුවදොරට ආසන්න වූ පිහිටා ඇති මොදුන්කු නම් වෙළෙඳ තහරය මාකොට වශයෙන් ද නිකොලස් මහතා හඳුනාගනියි.⁴⁷ මල්වතු ඔය පටන් ගන්නේ ගිරිපා දතුව නමින් අනුරාපුර යුගයේ දී හැඳින්වූ ප්‍රදේශයේ සිට, බැවින් ද අනුරාපුර නුවර පිහිටා තුඩුගේ මල්වතු ඔයට නුදුරින් බැවින් ද නිකොලස් මහතා ගේ මතය නිවැරදි හේ ගත හැකි ය. (ඉතිරි සි.)

35 JCBRSNS. Vol. VI p. 89
 36 Historical Geography of Ancient India (HGAI) B. C. Law (1954) pp. 264-265
 37 ලෙස. අංක 2. පි. 76-82
 38 සාරද පි. 150-164
 39 Vam. p 461 23-46
 40 HGAI. p. 264 - 265
 41 මව. XXXV. 13; ලෙස. අංක 2. පි. 23-25
 42 HGAI p. 128
 43 Classical Accounts of India (1960): R. C. Majumdar. p. 217 Ancient India as described by Ptolemy (1927) J. W. Mc Crindle pp. 248-249.
 44 සාරද I. 140 පිට බලන්න
 45 Ptolemy p. 250
 46 පි. 176-169
 47 JCBRSNS. Vol VI. p. 10

මගේ සිතාරේ!

විහි විතාරණ

දිවියෙහි කැම දුක් මා හා ඉවසා
 කන් කලු හි රස මුසු බස් පවසා
 මගෙ හද විටා විටා සෙනෙහෙන් සතසා
 මෙහෙ කළ ඉටු මිතුරකු මි වැජැබෙත—
 පෙම්බර මගේ සිතාරේ!

දෙස රැස බස යන ගෙළ තුන් රුවනෙහි
 රැකුමට වැඩුමට දිව රැ වෙහෙසි
 ලෝ දහමට තතු වුණු උතුමන් ගේ
 ගුණ හි ගැසුමට ඉඩ ලද කැම ද—
 කැතා එන් මගේ සිතාරේ!

අවුලින් අවුලට තෙරපා අප බස
 සිය බැරි කම් සුරා කම් සේ හො වැ ලස
 පෙන්වා, බුහුමන් අබිමන් ලැබූ යස
 වැජැබෙන පුහු පඩුවන් වෙනා ගැතියෙක්—
 නොතැනෙන් මගේ සිතාරේ!

කරදර දුරු කැරැමට ලෝ තලයේ
 සිය බා දිස වගුරු මරා ඇළයේ
 තිවකල් මිරිවකු සැතැපෙන කැලයේ
 ඒ දුක් සර කැම හුළගේ හොවමින්—
 වැලැපෙන් මගේ සිතාරේ!

පිළිතස දී දු සේවාවට තිර
 බල නැතැගෙනා කැම සුවයෙන් වූ තර
 කුහු කසුවන් තැළෑවීමට හි සර
 නැංවීමට ඔබ කිසි ද රැවැටි—
 නොතැනෙන් මගේ සිතාරේ—

එ මැ සොසොනේ වැනිරි පස් පිඩු මත
 එහි සුදු රජසින් නංවා කැම තත
 සෝ බර තකු නංවා මහු නම වෙත
 ඒ දුක් සර කැම හුළගේ හොවමින්—
 වැලැපෙන් මගේ සිතාරේ!

බබ ගේ ගහවට

නුවනන් නුවණන් අදින සේ
 පල කරවා-ගන්නට නම් දෙන්නා

එසියට.

සෙසු පිටෙහි වරකට	රු. 150.00 සි.
ඇතුළු ,, ,,	රු. 100.00 සි.
ඇතුළු පිටු 1 කැ ,,	රු. 50.00 සි.
ඇතුළු පිටු 1 කැ ,,	රු. 25.00 සි.

විහර සදහා සකසුවන් විමසන්නා.

ගල්කිස්සේ, හුළුදගොඩ පාරේ 20/1, එසියෙහි සකසුවෝ.

දුප්පතුන් නැති ලෝකය

[පහත පළ වනුයේ මේ අවුරුද්දේ ද සරසවි පිටිසුම් පෙළ සඳහා නියම වූ ඇති 'දුප්පතුන් නැති ලෝකයෙහි' එන කෙටි කතාවකට සරසවි පිටිසුම් පෙළෙහි මෑ වූ සිසුවියක විසින් ලියා එවා ඇති විවිසුමකි. එම සෝදිසියට සැරසෙන්නවුන්ට වැඩ වෙති සි සිතුවණු හෙයින් පළ කෙරෙමු.]

මේ බඳු ලිපි පෙළක් දිගට ම පළ වෙයි.]

බිරිඳ

මුසාම් යුවලක් අතර ඇති වන ගැටිලක් අවස්ථා බිජය ලෙසින් ගෙන පාඨකයා හමුවට කතා ගෙන එන්නේ සාර්ථක කෙටි කතාවකි.

මෙහි කතා සාරය වනුයේ පියදස හා ඔහු ගේ බිරිය වන සිරිමා හා පවතින ප්‍රතිවිරුද්ධ වර්තන සංකීර්ණයකි. පියදස ජීවිතයේ ගැහැට දුරලඟු වස් සිරිමා හා විවාහ විය. විනෝදකාමී තරුණියක වූ ඕ නිතර නිතර සමාජ කටයුතුවලට ය කියා හෙදරින් බැහැර සන සිරිතකට පුරුදු වී සිටියා ය. පියදස මෙයට විරුධය. දිනපතා උදේ පාන්දරින් හෙදරින් පිට වන ඇය ආපසු එන්නේ රැ බෝ වුණ පසු ය. ඒ හැරෙන්නට ඇගේ තොමතා හැසිරීම ගැන බොහෝ විට ඔහුට යාච්චන් ගෙන් දැනගන්නට ලැබිණි. එ දින ද විරෑම රථයේ දී හමු වී ඕහුයකු ඇ ගැන පියදසට කිවේ ය. එ ද රැ බෝ වී ඇ පැමිණි- තෙත් පියදස තුළ ඇති වූයේ තද කෝපයෙකි. ඇගෙන් ඒ ගැන පිළිවිසියෙන් ඕ පියදස හා බහින් බස් වූවා ය ඇ එ වෙලේ දෙමු වචන පියදස තුළ ඇ කෙරෙහි වූ කෝපය වඩාත් දැනවීමට ඉවහල් විය. එ හෙයින් හේ ඉවසාගත නොහැකි ව ඇගේ මුහුණට පහරක් ගැසුවේ ය. එයින් නො නැවතී හේ ඇගේ අඳුනාව මැද තව තවත් හැසී ය. පසු ව ඕ හෙදරින් පිට වූවා ය.

ගල්කිස්සේ
බුදුහු කුමරි (බොද්ධ බාලිකා) විදුහලේ
(E. K.) ප්‍රේමලතා

මේ කථාවෙන් අමු සෑම යුවලක ගේ වර්තය හොදින් නිරූපනය වෙයි. සිරිමා කෙළි ලොල් ජීවිතයට ප්‍රිය කළ ගැහැනියකි. එහෙත් ඇ නොසිරිත් ලෙස හැසිරීමට පුරුදු වූවකා යි පොහෝ කවරකැනෙක වත් සඳහන් නො වේ. එ හෙත් ඇ නිදහස් ලෙස හැසිරීම සිය වූ හෙයින් ඇගේ වර්තය පවුද වී ඇත්තේ. එ මෙන්ම තම සෑමයා විසදුම් අඩු කිරීමට කො තෙක් කිව ද ඇය එය නොතැකිනේ ම සිරිමා මුරණ්ඩු කැනැත්- නියක් යා යි අපට පෙනේ. ඕ වරද නොපිළි ගෙන සමාජය හා විරුද්ධ බස් කෙපලීමට සමත් වූවා ය. එයින් ඇගේ වර්තය මනා ව නිරූපනය වෙයි.

“ඔව්, මේ හෙදරට රූපියල් භාරපත්තියක් විසදුම් යනවනේ. හෙදරට විසදුම් කරන්නට බැරි වුණට මහ ලොක්කෝ එගේ අලංකාරයට ඉත්ට ඕතා.”

පියදස ගේ වර්තය දෙස බලන පාඨකයාට ඔහු තිවටයකු! ලෙස ද අවසානයේ දී සාහසිකයකු? ලෙස ද පෙනෙයි. පළමු ව ඔහු බිරිය හේ තොමතා හැසිරීම නො කැනුව ද අවසානයේ දී ඇයට පහර දුන්නේ සාහසි- යකු මෙනි. කතා බාහිර ඉරියව්වලින් ද වර්තය විදහා දක්වයි. මේ අනුව බලන කල වර්ත දෙක සාර්ථක ය යි අපට කිව හැකි.

1 “කෝපය නිසා කථා කිරීම අපහසු වූ හෙයින් පියදස කරබා ගත්තේ ය. ...පියදස ද ඇය ද අතර කලහයක් ඇති වූ සෑම විට ම පාහේ පළමු ව කරබාගන්නේ පියදස ය.” (82 පිට)
2 “ඇගේ කැහැසිම ඇයට තැලීමට තමා ජීවිතයින් මෙන් ඔහුට දැකිණි ...ඇ පහර කා වැටීම පියදස ගේ සතුටට හේතු විය. ...ඇගෙන් පළි ගත යුතු ය යන අදහස ඔහු තුළ බලවත් විය ...ඇයට කැහැ සිරීමට ඉඩ නොදී ඇයට තව තවත් කැලීමට ඔහුට සිතීණි.” (84 පිට)

අවට පරිසරය ඇසුරෙන් කථාවේ රසය උද්දීපනය කිරීමට ගත් තැන ප්‍රකාශාර්ථය ය. එමෙන් ම කතී: කථාවේ විකාශනයට බාධා නොවන අන්දමට අතවශ්‍ය සිද්ධීන් සඳහන් නො කරයි. කිව යුත්ත කෙළින් ම නො කියා අන් විදියෙකින් පාඨකයා ගේ සිතට කාවැද්දී-මේ සමතෙකි යන්න ද මෙහි සමහර පාඨවලින් හෙළි වේ. මේ ඉන් කිහිපයෙකි.

“දැක කලිසම් සාක්කුවල දමා ගෙන පහත් කොටගත් ගිසින් යුතුව ඉස්කෝප්පුවේ එක කෙළවරක සිට අතික් කෙළවරට සක්මන් කරන පියදස එහි මැද තබා ඇති කතප්පුවේ කීපවරක් ම හැපුණේ ය.” මෙයින් ගත්කරු හඟවනුයේ පියදස යම් කිසි සිත් තැවුලෙකින් පෙළෙන බව ය.

“රෝස වැල් ඔහොම තමයි. ඒවායේ මල් බොහො ම හීන යි.”

“දැවෙන කොළ ගොඩෙන් දුම් මිස ගිනි දළු තහිත බවෙන් ඔහුට නො පෙනේ.ගිනි දළුවක් දුම් අතරින් මොහොතකට තැගී සිට තැහි විය. දුම් ක්‍රමයෙන් අඩු වූයේ ය. කොළ ගොඩෙහි නොයෙක් තැහින් කුඩා ගිනි දළු තැහෙන්තට විය.ගිනි රස්නය වැදී කටු-රොඩු වැල මිය යා හැකැ යි පියදසට සිතීණි.

“භරකකු වැස්සට හෙමෙහු ඉවසිය නො-හැක්කා හේ වරින් වර කෑ ගහන ශබ්දය වැස්සේ හඩ මැඹි ගෙන ඇතෙයි.”

පියදස ගේ සිතෙහි ඇති වූ සිතිවිලිවලට මට පිටාව අරමුණු වූ සැටියෙන් ගැනීම ද ගත් කරු ගේ දැක්කමක් දක්වයි. එක පිට එක තැබූ වට්ටි දෙකක් හිස පිට තබාගත් කිසිවකු තාප්පයට උසින් දැකීමෙන් සිරිමා-රොබට් යන පෙම් යුවල පිලිබඳ සිද්ධියක් සිහියට ඒම, වැසි වැටීම නිසා පොළොවෙන් තැගී නැවුම් යුවල ඔස්සේ රොබට්, සිරිමා සිපහන් සැටි මතක් වීම එ වැන්නෙකි.

ජී. බී. සේනානායක මේ කතාවට යොදා ගෙන ඇති බස සරල ගුණයෙන් යුතුව බව කිව යුතු ය. එහෙත් අද අප පාසල්හි වරදු සි ඉගැන්වෙන ඇතැම් විසරණ විදි ඔහුගේ ඇතැම් වැකිවල දක්නා ලැබෙන බව ද කිය යුතු ය. ප්‍රථම පුරුෂ ඒක වචන උක්ත පදයන් වූ හේ, මී යන්න වෙනුවට දිගට ම යොදා ඇත්තේ ඔහු, ඇ යන ප්‍රථම පුරුෂ අනුක්ත ඒක වචන පද ය. ඔහු, ...සිහි කරන්නට විය, ඔහු...සිතුවේ ය, ඔහු ණය විය, ඇය තතර කළා ය, ඇ මද හසක් පැවෑ ය, ඇ හියා ය ආදී යෙදුම් දිගට ම දක්නට ලැබෙන්නේ එ හෙයිනි.

කන්තෝරුවක ලිපිකරුවෙක් වූ ඔහු, යැහි සහෝදරයෙක් වූ රොබට් ඇ නැත් ද ලිපිකරුවකු වූ, යැහි සහෝදරයකු වූ ඇ විසින් යෙදිය යුතු තැන් වෙයි.

ඔවුන් දෙ දෙනා සිරිමා හා රොබට් වූ හ. මිත්‍රයා ඇයට අමතා ඇය තතර කළා ය. ඇ මදත් මිටි එකියකි, ඔවුන් දෙ දෙන දැන හැඳුණුම ඇති කර ගත්තේ, එකකු ගැහැනි-යකු බව ඔහුට හැගිණ. ඇය ද ප්‍රේම කරන්නට විය, ඉලන්දුරි දෙන්නෙකුත් තවත් තෝතා හෙහෙකුත් සිටියා, ප්‍රාචී අම්මා හෙහෙක් වැල්ලවත්තේ ඉන්නවා මේ ආදී යෙදුම් ද බස අතින් වඩා සංවර වූ යෙදුමා කම් මැනවි.

කතාවට තම සැටියෙන් දී ඇති බිඳිද යනු ද අප පදයෙකි. බිරින්දූ යනු බිරිද යැයි යෙදීම උන්දු-උද, මැණියන්ද-මැණිගද යැ යි යෙදීම වැනි විසරණයෙන් පිහිට නො ලබන්-තෙකි. ‘බිරිය’ යන තම කතාවට යෙදීණි තම මේ වරද ද නො වෙයි.

බස අතින් පෙනෙන මේ බඳු අඩු පාඩු ඇතත් සමාජයේ එ දිනෙ ද හමු වන සුලබ සිදු වීමක් වටා අපුරු වර්ත නිරූපනයෙන් ද යුතුව හෙතුණු ‘බිරිද’ දුප්පතුන් තැනි ලෝකයෙහි ජී. බී. සේනානායක ලියූ බෙහෙ-වින් ම සාර්ථක කෙටි කථාවෙකි.

○ ගිමියා බිරියට ගැඹුරු ගැටලුවක් වියා යුතු.
 ○ සුළු කරුණෙහි දී නොකිකරු වීම බිරියට විනෝදයෙකි. බරුවා කිපුණොත් දිනුම ඇයට යි. ඇයට ‘පෙනුමට’ පරිදිත්තැ. දිනුම දෙ පසට මැ යෙයි.’
 (-විරුසේකර ඇසුර)

රිදි උලෙල

මොහොවටි
 දෙණු
 දේවිදු
 අමරා
 අමරසිරි ගුණවංසු
 සන
 සුචල
 ගිහි බැමමේ
 බැඳි
 මේ
 සුනි මසැ
 29 වැනි දව
 සස් විසි
 වසර
 පිරවයි.

එහි යේ ල-බඳ හිතවත් යුවලක් මේ වස
 ගිහියේ දිවි, බැඳි පස් විසි සැණ දවස
 ලදු යේ යා සි අසා මේ ලැබූ පොතොන් මස
 පැඳියේ වෙසින් පල වෙයි අප ගේ සතොස

රත් සැහොබ පියෙස සැරැසු ඉසුරු කිවි
 රත් හර එ පරපුරා පුරාකක් සේ නිසි වී
 වත් වත් අතෙහි හුරු උවහස් රෙසෙන් හිවී
 මත් ලද කෙනෙකි මේ පතියෝ ලොවෙහි කිවී

'මා නර අමරසිරි ගුණවංසු මහ කිවිදු
 මා දෙටු සොහොවුරු' යා පවසන බසට උදු
 මා පිත ලද හෙයින් කිවී පරපුර සුසැදු
 මා බදු කෙනෙකි මේ පතියෝ ගුණැති වූදු

මොහොවටි දෙණු දේවිදු මේ පතියන් අත
 රැගත් දිනය අමර පතියන් ඉත
 අදත් සිතන පස් විසි වසරෙකින් සිත
 අපිත් යොවුන් වමු සිහි වී ගිය පවත

දෙස් කරුවන් විලස එ දවසා මේ මා මගුලේ
 අ ස් සත් තැබුවෝ කවුරු ද? හෙළ හවුලේ
 උ ස් තයුවෝ දෙ පල වෙහි, ඔහු දෙසුම් පිලේ
 ද ස් කම් පවා දැක්වූ නා සතුටු විලේ

ගුරු දෙව් කුමරකුහු මුනිදස් මේ කුලිති
 විරු සේකර ජයන් ඇදුරිලු ගිරි හිසිති
 සරු ආසි සිලිල් එ දවසා ලද රහිති
 අරු ම ද, ඔදින් ඔද වී යනු ඔබ දිවි නී?

බැමිමේ බැඳි-ගන්තත් බැමිමට මා යට
 වන්නා පෙනෙයි අද දිනා බෙහෙවින් අපට.
 බැමිමේ බැඳි-ගෙනා එහි සවිසෙන් මා සිට
 දෙන්නෝ කවුරු ඔබ සේ තෙ රැවතට පිට!

බ ස වැටුමෙන් මා තො මා සැතැසි ඔබ යුවල
 රු ස වැටුම ද සරුවට මා කළ බව යා පල
 දෙස වැටුම ද එ මා යා; එහි තව වටා දෙළ
 ඔ ස වනු මැනවි තෙ රැවත අයුරින් කිරුල

ඔ බ ගේ දිවි රිදි උලෙලෙහි ලා මේ ලෙස
 සු බ පැතුමෙන් අපි දු ලදුවමු දිවි සතොස
 මේබ දු මා ආදෙන ඔබ රත් උලෙලෙහි දු වැස
 බැ බ ලෙන පිත ලැබේ වා අපට ද වෙසෙස!

විවිධ විවිධව සදාචාර හෝ පරහේවා

හෙළ බසෙහි ලිවියැවියෙහි අද කැරෙන විවිධ, විවිධව ලක් කිරීමෙහි මේ.

හෙළ බසක් හෙළ ලිවියැවියත් වඩනු වඩනු සදහා එහි ගුණ දෙස් දක්වා, හෙළ ලිවියැවි විවිධ මහ වගා, දිගා කළ වියතුන් අතර. සිටි දමරම්, වාසල මුදලි ගුණවඩු, කුමරතුමු මුනිදස් ඇ වියතුනට ලැබෙන්නේ උසස් තැනෙහි. ඔවුන් අතර කුමරතුමු මුනිදසුනට ලැබෙන තැන කෙ බඳු ද යනු වැඩියක් මැ පෙනෙන්නේ ඔවුන් ගත් විවිධ ම. මැනැවින් විමසන්නකුට ය.

කුස්තන්තිනු හටනට කළ හඳුනවුයෙහි (2481 මැදින්) මේ සේ සදහන් කෙරෙහි මුනිදස්හු: 'ගුන්ඵයෙකැ වස්තුව දැනීම මැ, පදම් දැනීම මැ, ප්‍රමාණ නො වේ. ඒ දෙකට මැ වඩා ගුණ දෙම විවාරණය ප්‍රශස්ත වෙයි. එහෙත්, පෙර දෙක තැනි වැ ඒ නොකළ හැක්කේ ය. ඇතැම්හු පුරාතන ගුන්ඵයෙකැ ගුණ දෙම විවාරණය පාපයක් කොටැ හලකති. එ බඳු දින අදහස් ගිණයන් තුලැ ඇති වන්නට ඉඩ දීම මහත් අපරාධයෙකි. සතුරු ගේ වුව ද ගුණයන්, ගුරාහු ගේ වුව ද දෙමයන් දක යුත්තේ මැ යැ, කියැ යුත්තේ මැ යැ. අවිච්ඡන්ත ගිණකයෝ ගිණයන් ගේ විවාරගිලි භාවය නො ඉවසති. තමන් නොදත් බව හෙලි වේ යැ යි සිතා යැ. කියම වීර ගුණ ඇති ගිණකයා නොදත් ද දැනැගන්නට මැ වැර වඩනුයේ විවාර ගිලි ගිණයන් මැ පතයි. ගිණයන් විවාරණය කරන කලැ ගිණකයා තිකම් මැ විවාරකයකු වන හෙයිනි. ගිණයන් ගේ බුඩිය දිනෙන් දිනැ දියුණු කියුණු කරන්නට වැර වැඩීම සකල ගිණකයන් ගේ පරම යුතු කමෙකි.'

'එක් ප්‍රසිද්ධ ගිණකයාණ කෙතෙක් පොතක් යටත් පිරිසෙයින් තුන් වරක් කියැවියැ යුත්තේ යැ යි' කිනු ල.

- i පළමු වත වැර වස්තුව දැනැගැත්මට යැ.
- ii දෙ වත වැර අරුත් වැටැහුමට යැ.
- iii තුන් වත වැර ගුණ දෙම විවාරණයට යැ'

එ මෙන් මැ කවි කේතර විවරණයට (2482 වෙනක්) කළ හඳුනවුයේ දී ද එ බන්දක් මැ පළ කෙරෙහි මුනිදස්හු.

"සොරැන් පොලිසිය නුරැස්තා සේ දුළුලයෝ විවාරකයන් නො රැසිති. විවාරණයක් කළ කොත් තමන් ඇති පද්ම ලොවට හෙලි වන බව දන්නා හෙයිනි. එහෙත් දියුණුදක් වන්නට නම්, දමුතු දු කිපදවන්නවුන් ඇති කරන්නට නම්, අත් සියල්ලට මැ වඩා කියුණු කළ යුත්තේ විවාරණය යි."

සැසියන් ගේ විමසනසුලු ගුණය අගය කරන ඔහු එය දිනෙන් දිනැ කියුණු කරන්නට වැර වැඩීම සසුවත් ගේ පරම යුතු කමක් කොටැ දක්වා, පොතක් කියැවීමේ දී එය යටත් පිරිසෙයින් තුන් වරක් වත් කියැවියැ යුතු බව ද දැක්වූ හ; එ සේ මැ රැසෙකැ දියුණුව ඒ රැසේ පහල වන තව තව දු කිපදවන්නවුන් නිසා බව පිලිගන්නා ඔහු එයට මෙ විවිධව බව ද පළ කළ හ.

දුන් දුන් ඇතැම් සරසවි ඇදුරන් කුමරතුමු මුනිදසුන් ගේ ද ඔවුන් ගේ සැසියන් ගේ ද පතපොත විවිසින්නට කැප පට කවන සැටියෙක් පෙනේ. එය නුවණින් සැදී උසස් අදහසින් යොදා, යහපත හකා, නියම විවිධ දහම් කියැවත් අනුවැ කෙරෙත් නම් ඒ ඉතා මැ මැනැවි.

පොතෙකැ ඇති කරැණු සලකා, එයට කැපෙන්නට නමක් වත් යොදන්නට නොදත් සරසවි ඇදුරන් පොත් විවිසිනු දැක්ම එක් අතෙකින් සිතාට ද කරැණු යැ. කවි යනුයෙන් කිවියන් හඳුන්වන්නෝ සරසවි ඇදුරු කමට මැ නිස්සෝ යි !

හෙළ හටුලේ කිවියන් ගේ නොවැදගත් කම් ගැනැ වැඩියක් මැ කියැවෙන පොතෙකැ මුල් ප්‍රච්චේදි කියැවෙන්නේ 'නුතන යුගයේ කාව්‍ය නිර්මාණ පිලිබඳ කලාත්මක විවාරණය' යන්න යැ. 'අපේ කිවියෝ' යන පොතේ පිරිසිදි දැක්වෙන්නේ මේ සේ යැ:-

වැදගත්

පොතේ පිරිසිදු මේ සේ දැක්වුණු හෙයින් එයට සුදුසු නම විනා යුත්තේ 'අපේ කවි' යන්න වාක්‍යයක් විශාල යුතු ය. 'සිංහල කවිය අද' යනු ද මේ ඇත්තන් මේ ගණයේ පොතකට දී ඇති නමකි. 'Sinhalese Poetry Today' යන ඉංගිරිසිය මා වදනින් වදනට සිංහල-යට හැරවුණා මිනා මේ නමේ සිංහල උරුම වත් නැති. 'අද සිංහල කවිය' යනු යා සිංහල උරුමට හුරු නම්. එහෙත් ඒ කුමටද? සිංහලයෙහි අද කැරෙන්නේ ඉංගිරිසි, ප්‍රත්ත විවේචන යා යි නොබෝ ද කියේ ද සරසවි ඇදුරෙකි.

පැරැණි උගන්තු පොතකට නමක් තැබීමේ දී නිපුණ නමක් මා තැබූ බවට, අමාවතූර බුත්තරණ, පැරැණිමා සිරිත ඇ නම් දෙස් දෙසි. අදුරා සමයෙකා පතපොත කරන්නට වෙහෙසුණු අලංකාරවත්තයෝ ද 'කුස්තන්-කීනු සටන,' 'සුනාමිතය' ඇ විසින් යොදන්නට මා සැලැකිලීමත් වූ හ. විසින්තට කැස පට කවන මේ සරසවි ඇදුරත් හට අලංකාරවත්තය වත් හේරේ ද යනු සාක-යෙකි! එහෙත් විවිසුවෝ නම් වූ ඉ!

විසෙන්, තැනින් නුමු කල ඇතැම් සරසවි සැසියනට නම්, මොවුන් මහ විවිසුවත් සැටි-යෙන් පෙනෙනු ඇති. එහෙත්

'හා! හා විමසුම් එපා
 හා හා පැවසුම් එපා
 දුන් දුන් දෙය සතර පා
 බබා ගනිමු අදර පා,

යන අයුරින් ගුරු මත වුව ද එ සේ මා යා යි පිළිගන්නට සැරැසෙනුවෝ පාසල්හි සිසුන් අතර ද අද දුලබ වෙති.

කුමර හිසෙහි එන හැම පාදි පෙළක් මා එක් බල දැනුමක් ඇති, වැටැහුමක් ඇති. අත් දැකුමක් ඇති, නුවණත් ඇති කුමරුන් සදහා මා ලියැවිණි. යි නො සිතියා යුතු ය. එහි ඇතැම් සන්ති දිසි, නිසි, වැසි අරුත් ද, ඉගි බිහි අරුත් ද දැක්විණි උවදෙසක් දෙනු සදහා පැබැදුණු පාදි ද වන බව සැබැවි. ඇතැම් ලදුරුවනට යමක් පවසන විට ඉගි බිහි අරුතින් තොර වා, ඔවුනට වැටැහෙන සේ කෙළින් මා පැවැසියා යුතු වෙයි. ලදුරු අදියෙවුම් තතු ද, ලමා

මත් ලකු තතු ද මැනවින් දැනා සිටි කුමරතුමන් විසින් උත් හේ මත් හසරට සරිලන නිසාවෙන් මා එය පැබැදිණි. වැද ගත් දෙයක් මතකයට නැංවීම පහසු කරනු සදහා බොහෝ විශතුවන් විසින් ඒ මහ මා සෙවිණි. හ, හ්, ල, ල පියොට ලදුරුවනට ඉබේ මා පුහුණුවට කුමරතුමු මුනිදසුන් විසින් පැබැදුණු ඇතැම් පාදි ද මේ බල යා.

බැලුව මැනවි.

- (i) 'තණ කන දෙන හේ
 තන පුඬු මේ රහේ'
- (ii) 'ඇස කණ මිනිසා
 කන බත විමසා'

ලදුරුවත් සදහා පැබැදෙන එ බල පාදි හෙතැ එහි බිවනිතාර්ථ සොයන සරසවි ඇදුරත් දරුවන් හෙන් ද බොලද බව උගන්තට තැත් කරන්නා සේ යා!

'දෙවියකු කී දැයක් වත් — කරුණු හැඟි වා නො අදහනු ' යි කීවෝ ද කුමරතුමු වෝ යි. එ හෙයින් කුමරතුමු මත, පබද ඇ විවිසුවට ලක් කරන්නවුන් වෙසෙසින් මා කල යුතු වන්නේ සැබෑ කරුණු පිටා සිටා මා සිය විවිසු කිරීම යි. කුමර හිසෙහි එන 'අකුරු සතර උගත යුතු ' යන පාදි පෙළ ගැනා එක්තරු සරසවි ඇදුරකු කොට ඇති විවිසුව මේ ගුණයෙන් ඇත් වි ඇති බව යා පෙනෙනුයේ. කුමරතුමු වත් ඒ පාදි පෙළ කෙළේ කවර අරමුණෙකින් ද යන වන ඇතැම් විට ඒ විවිසුවා හට නොසැලැකුණා විශා යුතු.

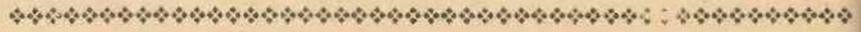
'නුවණට වැඩි දෙයක්
 කිසි තැනෙක තැනි බව දැනා
 කරනු තැන් එය ලැබුමට
 තමා බල ඇති පමණින්'

පෙර නුවණ ලැබූ අය
 ලියා තැබුවෝ පොත් - පත්
 තොප නුවණ වැඩි කරැමට
 මහත් පිහිටෙකි ඒ දැන්'

යන එහි පාදි මේ බල සරසවි ඇදුරත් සදහා වුව ද නොගැලැපෙන්නේ නො වේ. 'උප-දේශයක් දීමෙන් මිනිස් ජීවිතයට ලැබෙන ආලෝකය ඉතා මහත්' බව සරසවි ඇදුරෝ මා පිළිගනිති.

(මතු සබදි)

කලකිරුම

සිදුහත් කුමරු අබිනික්වුණු ඇසළ පෝ ද ර නිලියන් ගේ විසරු දුටු වග සි

පේ රා දෙ	ලොව මුදු ගුණ මැ එක් තැන් කොටැ මැවුණු සොළුරු රු කැටි සෙ අදිමින් නුවන් රැහුමෙන් ලොව මැ මත් කපු නිලියන් නිදහ රහ දකිසි බුදුකුරු	බදු කිලු පසිලු සිදුහතිලු
----------------	--	-----------------------------------

දේ ණි යේ	කුසුමින් එකක ගේ සැදි පෙරු තිල් මුහුණ ද වැසි විහිදි ගොස් වි චහදිය කුණු මුසු වැ වරලීන් ගැලු සැව්විය කිලිටි කපු සැවැහි , අහෝ	වරල අවුල තෙල බල
----------------	--	--------------------------

●	අතා - ගෙනැ මුව ද දත් ඇති පිටට නිදහ ලදක් දෙසි නුරු නුරු හඬ මුවට තරගයට තව මුවෙහින් දුගද වා නැගෙයි හඬ සමහින්	තෙරු ලගුරු නිසරු නුහුරු!
---	--	-----------------------------------

වි.

වි.	ගිලිහි නිබිණි ඇතැමුන් තත පට කුණු හා කොකුම ' හර චහදිය ලැම කැලැහි ගලන සදා බොර දිය බිලු මුසු වූ සැරව මස් හඬු ගැටුණේ	පසෙක දෙසෙක ලෙසෙක ඇසෙක
-----	---	--------------------------------

වි.

වි.	ගිලිහි නිබිණි එක නිලියක ගෙ ඇදි පිලිකුලු ලිය වෙසින් සිටි බදු සි යැ දදසෙක් විසැ වටොරු ගලමින් බදු තැහැය යැ ගැටුණේ අත් නිලියක එ	වත ගහ! දහ' ත මත!
-----	--	---------------------------

අ.

ග

හ

ග	අත් පා විහිදුවා ඇතැමෙක් සතර ' සිටිය හ කෙතට බැදැලු පඬු රු තව මාගමක එකුටු වැ එක සිටියා තව ද නිලියක් ඇදු	තට රහව! ගුලියකට දිවෙ ' ලියව!
---	--	---------------------------------------

ව

පු

ව	අත ගැ සදා ලියක සැතැපෙන සිය පැතිරිණි වත පුර කෙලු දහරු එ නිදි ගත් අත් ලියක පෙරුලු එහි රදවත එ මතැ වත, ' විරි විරි ' හඬ	මුහුණ සැණ පැමිණ තැගිණ
---	--	--------------------------------

●	ගොරවත එකක තව නිලියක තත් ගත මෙන් ඇගේ සිත කොනිදත බව මේ විසරු බලා සිත් පිත් කොමැති වෙණ ල-තවත සෙසින් බිමැ හිණි කලකිරුම	දෙඩුවා හතවා පවා වවා
---	---	------------------------------

පිලිකුලුරු රසයට නිදසුන් විසින් පහිණ හදුරුවට එවුණු පබ්බතකි.

දුගුන පබළු

කාලිංග විජයවර්ධන

අපේ රට

අපේ රට ලංකාව යි. ලොවේ හොඳ රට-
අපේ වලින් හොඳ ම රටත් ලංකාව යි.
මේ රටේ තද උණුසුමකුත් නැ; තද
සිතලෙකුත් නැ. බැඳි බැඳි පැත්තේ සරුවට
වැඩුණු ගස් වැල් පෙනෙතවා.

දවසක් මා කොළොඹ ජෑටිය ලුහ උත්තා.
පිට රටින් ආ මිනිසකු ගෝචක් උයතට
ගියා. ගොහින් බිම කාන්සි වී , පොළොව
ඉඹිගෙන, ඉඹිගෙන ගියා. මා ආහුවා ඔහු
ගෙන් 'ඒ ඇයි ද?' කියා. මෙන්ත මෙය සි
ඔහු මට දුන් පිළිතුර. " මා කවර ද වත්
මේ කරමි ලස්සන පොළොවක් දැකලා නැහැ.
බලන්න මේ පොළොවේ ලස්සන. හැම තැන
ම නිල් තණ කොළ ! "

මා ආහුවා ඔහු ගේ රට කොහේ ද කියා.
ඔහු අවුත් නියෙත්තේ පකිස්තානයේ සිට
ලු. අපේ රටේ ලස්සන අපට ජේත්තේ නැහැ.
එය ජේත්තේ පිට රටින් එත මිනිසුන් හට යි.
මට නම් වෙන රටෙක අක්කරයකට වඩා
අපේ රටේ වැලි ආවේ වුණත් මටිතවා.

අපේ හොඳ වැඩි කම අපට කරදරයක් වී
නියෙනවා. ඉන්දියාවේ දෙමළ මිනිසුන් පණ
එපා සි කියාගෙන මුදු පිනාගෙන අපේ රටට
හොඹ ගොඩ බහිතවා. මගේ බය, කවර ද
හරි මේ රට මුත් ගෙන් ම පිරි සිංහලයාට
මහ මුදුට පනින්න වේ ය කියා යි. අප
කවුරුකුත් අපේ රටට ආදරය දක්වතවා
තම රටට විපතක් වන්නේ නැහැ.

II

කුඩයේ උඩගුව

බොරැල්ලේ
දෙ. නී. පිරිස්

ලොවේ උතුම් මිනිසා ගේ
හිසට උඹිනි මා යන්නේ.
එහිත් ම හේරෙතවා නොවැ,
මා ගේ ඇති වැදගත් කම?

ඉරා දෙවියා මුවා කරමි
වැහි දෙවියා ගෙන් රැක දෙමි
ඉතින් මමත් ලොවේ බලැති
දෙවියෙක් නො වෙමි ද ඇත්තට?

අවිචක් වැස්සක් නැති වත්
සමහරකුට මා නැති තම
ගමනක් බිමනක් යන්නට
අඩුවක් හේ දැනෙතවා ලු!

ඇතින් පතින් දුබල අසට
සැරයවියේ අඩුව පුරමි.
'බස්තම' හේ සමහරුකට
ගමනෙහි ලස්සන ගෙන දෙමි

රජ්ජුරුවන් ගේ සිරසට
උඹින් සිටින විට අප හට
හේ සත යැ සි තමක් කියාගි.
හේ සත මුළු ලොව රැකදෙයි.

III

මැණික ~~~~~ -ද. නී. සිරිසේන

මම හෙදර එමින් සිටියෙමි. විද්‍යේ විදුලි පහන් එක වර ම නිවී ගියේ යැ. වාසනා- වට මගේ සාක්කුවේ ගිනි පෙට්ටියක් විය. මම එය ගෙන ගිනි කූරක් දූල්විමි. එහි එළියෙන් පාර අයිතේ ගහක් යට උත් මහඳු හිඟහ ගෑහැනියක මම දැක්කෙමි.

'ලමයෝ, ඔය ගිනි පෙට්ටිය මට දෙන්න' මම පුදුම වී ඇ දෙන බැලීම්. බි නැවැහ කිව්‍ය ය.

'ඔය ගිනි පෙට්ටිය මට දුන්නොත් මා මැණිකක් -දෙනවා.'

'කෝ බලන්න මැණික' මම හව ගිනි කූරක්

දූල්විමි. මැහැල්ල මල්ලෙන් දිලියෙන ගලක් ගෙන මට පෙන්නුවා ය.

ගිනි පෙට්ටිය දී මම එය අතට ගනිමි; හෙදර බලා දුවන්නට විමි.

'දඩාය!'

පාරේ වූ කිසිවෙක හැපී මම විසි වී වැටුණෙමි.

"කෝ මගේ මැණික!"

මම කෑ හැසුවෙමි.

"පුතා, හිතයක් වත් දැක්කා ද?" අම්මා ගේ මේ බසින් මම පිබිදුණෙමි.

IV

ගල ~~~~~ -ප. කුලසිංහ

සමහොලු කන්දෙන් බැසගෙන එන්නෙමි සිහ ගතුල ලහ නැවැති එන්නෙමි.

මිස්කෙලියේ දී මසුන් බලන්නෙමි මහ විසිතුරු තව බලා ඇදෙන්නෙමි.

ඇල දෙල ඔයවල් කැඳවා - ගන්නෙමි දිය දී කෙන් වත් සරු කැරලන්නෙමි

පිපුණත් කිපුණත් ඉවුරු බිඳින්නෙමි. දෙ පසේ ගම් බිම් ගෙවල් ගිලින්නෙමි.

කැලහිස ලහ දී වුදුන් වදින්නෙමි මෝදර ලහ දී මුද දකින්නෙමි

මුද දකින කල සිහ පිහවන්නෙමි. ඒ මගෙ සැමියා හඳුනාගන්නෙමි.

සුදු වැලි පියවිලි උසින් වසින්නෙමි. ඔහුගේ රළු අත අදරින් ගන්නෙමි.

V

නීතියක් නැති ලොව

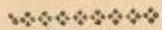
ආ. ලෙ. විජයසිංහ

මම අප්‍රත් ලොවකට ගියෙමි 'නීතියක් නැති ලෝකය' යනු එහි නම බව මා දැනගත්තේ පසු ව ය. එහි දී, මට මිනිසෙක් මුණ ගැසුණේ ය. මම ඔහුට ආධිබෝධත් කීම. හේ මට කතන් පහරක් දී මගේ සාක්කු වේ වූ පැන උදුරාගත්තේ ය. මම ආසි ද සි ආසුවෙමි. 'මේ ලෝකයේ නීති නෑ' යනු ඔහු හේ පිළිතුර විය. හේ යත්තට ගියේ ය.

ආයේ ය. කිසි කතාවක් නැති ව හේ මා වත්තෙන් පිටට තල්ලු කොට හේවිටුව වැසිය. මම පාරට බැස්සෙමි මගියෙක් හමු විය. "ඔබ මෙහේ ගෙවල් හොඟතමා ද?" 'ඔබ' යා සි කියවිණි මට.

"මොනවාට ද හොඟත්තේ? ඕනෑම ගේකට ගිහින් එහි මිනිසුන් දොරට ආද දමා පදිංචි වෙනවා. මේ තමා නීතියක් නැති ලෝකය" මේ කේ කියමින් ම හෙතෙම මගේ බඩට මිට මොලවා ඇත්තේ ය. මම පෙරළුණෙමි. පෙරළුණේ ආදෙන් බිමට ය!

ලග ම නිබුණු ගෙට මම ගියෙමි; පිලට හොඹ දුණෙමි; තට්ටු කෙළෙමි. මිනිසෙක්

තැවුල

ගුරු දෙව්ගඟට පසු නගා වී හෙළි සරු කිලි සියලු කටයකු නො හෙළා විරු සේකර ජයන් විසතුන් නැති හුරු කරවනු පෙනේ අද අප හද

හවුලේ
අවුලේ
තැවුලේ
ගවුලේ

කුමරතුහු ගෙමසිරි

අලුරෙහි මුලු වැදුණු සිය බස මුදන මැලුරෙහි හෙළි හවුල් නැඟු මහ පහන ඇදුරෙහි කළෝ'බ මහ මෙහෙයට තුලිණ ලිදිපෙහි පිපෙහි නව දලු, මල් පොසොන්

රිසිත්
ලෙසිත්
විසිත්
මසිත්.

1949 ජූනි 18 වැනි ද හෙළය හළ විරුසේකර ජයන් විසතුන් වෙනුයෙහි.

දිව්ගට දිව් දෙවා හෙළි කොලුවත් කර්ගට කර් ගැ ඔබ කලි කී දී පිරිසක් සෙබල්නේ' වී ඉක් අද නැඟැ පිරිපහ කපහි හැර බස් සතුරන් ගෙ

හදෙහි
සෙබෙහි
බසෙහි
රිහි.

ගහ පහ අගහපහ දැකැ දිනා බසට දහ අහ නැඟුණු ගෙරැවුම් නො තකා මැ ඉහ ලට ගවන්ගට ගත් මහ නැතිත් මහ බව සැබැවින් මැ ඔබ හට වියා

ඇහි
නිහි
ඉහි
අගිහි.

තමන් බැබැලෙමින් බැබැලෙන ඉඩා' වසන් කැරැම වෙද අද හුරු හෙළි ඔබින් පලි මුණේ මේ දහමැ අනෙක් එයින් වී ද අඬුවෙන් ඔබ

කුහට
දහට?
පි)
බැබැළුමා?

තිරු ගෙන් එලි ලබා අහසේ සද සලු ගෙන් ලැබු එලියෙන් නිස කල දහ කැත් සදුට පසසනු දැකැ මහ නොහෙළිත්තෝ තිරු සෙ ගිය ගිය අකැ

බැබැලේ
බැබැලේ
තැවුලේ
බැබැලේ

පැහැදීම

1. ගොවු අත්දරය

සකසුවාණෙනි,

රැ. තෙත්තකෝනුත් ගේ ගොවු අත්ද-
රයෙහි එන මෙ පැදියෙහි අරුත් ලියා
දක්වුව මැනවි.

'සඳු ගේ සිතේ ඇඹුලා යි මුව'ග කොටා රළු
හෙළාඹුල කුසුම් පෙළ යළි වෙස් ගත් කැකුළු
වනතට මහ බඩු ගෙ අණ සේ කළ කැකුළු
දිවස් හුල් කෙසින් දුටු දේ දුක් මැ කුළු'

—සුදන් මිරිසෝන්

හබරාදුවේ
ලකුමෝදර
මහ විදුහලේ දී යැ.

[අරුත—සඳු ගේ සිතේ (ස්තේහය) ඇඹු-
ලා යි (කොමිතිරු යි) මුව අග (කට කොත-
දෙ හොල්) රළු කොටා, යළි කැකුළු වෙස්
ගත් (ආයේ මල් කැකුළු වැනි වූ හෙවත්
පෙනී හැකිවණු) හෙළ (සුදු) ඇඹුල (බිඵ)
වනතට (මිරිසින් හට. විශේ වූවතට) මහ
බඩු ගෙ කැකුළු (කියුණු) අණ සේ කළ
දිවස් හුල් (වරදට කැප වූවන් තබන ඊල)
කෙසින් දුටු (දුටු කොත්) කුළු (තද) දුක්
මැ දේ (දෙසි.)

මිහර— සඳු පායා ඇති. එ පිටා බිඵ මල්
හැකිලෙයි. එ සේ හැකිවණු බිඵ මල් සඳු
ගේ ආදරය ඇඹුල් යැ යි කියා කොට ඊල්
කොටා සිටින්නා වැනි යැ.

එ සේ ඊල් මෙන් පෙනෙන බිඵ මල් විශේ
දහන් ඊල තබන්නට මහ බඩු ගේ අණින්
කළ දිවස් හුල් වැනි යැ.

සඳු පාහේ හැකිවණු බිඵ මල් විශේ
වූ අඹු සැමියන් තම ද සොමින් මුස කළ
බව කී සැටි යැ. සඳු පාහේ ඇඹුල මුස
උත් ගේ රුගය අවුත්තා හෝ?

2. අතත' පිරියන් බව

සකසුවෙහි, පසු නිය
එබියෙන් මගේ පැතයට
දුක් පිළිතුරින් බල තව
පැතසෙක් කැගේ ම-සිතට.

'අතත' පිරියන් බව'
ගත්තෙහි අරුත හරි සැටි
හෝ දැනීම එ ද එබියෙන් මැ
මැනවි පහදන්නේ නම.

—දයානද මිකුමිතිලක

හැටහි නගර සබා කමදෙරුව
['අත්' තම කෙළවර යි.
'අත්ත' යනු සකු වහර යි.
අත් කෙවන් කෙළවර තැනි
හෙසින් ත + අත් > අතත් වෙයි.

අත් පිරෙනුයේ පිරි +
අත් යැ එ මැ පිරියන් වෙයි.
හොපිරෙනුයේ අපිරියන්.
හොනිම් යනු එහි අරුත යි.

'අතත'පිරියන් බව'
ගනුයෙකැහැවෙනුයේ නම
කොන් තැනි හොනිම් සසර යි.
බෙවේ සැටි එ අසුරා හොවැ?

—සකසු

3. සලළි

කුමරතුඟු මුනිදසුන් ගේ පිටපත ගුරා
කොටා හෙතා දෙටු විබෙදුව සඳහා වැලිකර
අයි. ජී. පෙරේරාගේ විසින් සැකසුණු මුද්‍රණ
ලකරෙහි

'මුල තිර වැ සිටි තේ
සලළ වන තුරු සිර තේ
සත සුව විදින තේ
තුමු සලළ වැ සිටිති සිත තේ'

ගත පැදියෙහි සලළ යන්නට වංචල යැ යි
අරුත් දී සලළ යනු වංචල ගත සකු වද-
නින් සිංහලයට බිඳිණැ යි ද දැක්වෙයි.

මේ හරි ද සි දෙවු සිසුවන් වූ අපට පාක-
යෙක් වී ඇති. අප ගුරුතුමන් ගේ ද හැඟුම්
මෙය වැරදි බව සි. එ හෙයින් මේ පාකය
එහිසෙන් විමැසීමට ඊසි වීම.

අ. පොත්නම්පැරැම

[මග ගුරුන් ගේ ද මග ගේ ද හැඟුම් හරි
බව යැ අපට ද වැටහෙන සැටි කම්.

සලල යනු සසල (වංචල) අරුතට නො
යෙදෙයි. වංචල යනු සලල යා සි බිඳෙනු ද
නො යෙදෙයි. වංචල යනු සිංහලයෙහි සල,
සසල යන දෙ සැටියෙන් මැ සිටී. සල නම්
සැලීම සි. එ මැ සහිත බව යැ, සසල නම්.

ලල නම් ලීලාව සි. සලල නම් ලීලා
සහිත බව සි. දුල නිර වැ සිටි අයුරිනි,
තුරා සිරෙහි (ගස් මුදුනෙහි) සලල බව හෙ-
වත් ලීලා සහිත බව ඇති වනුයේ. දුල නිර
බව වැසි ද තුරා සිරෙහි ලීලා පෑම ද වැසි
යා ; මුල නොනිර ගසෙහි නිකම් මැ සල-
කට සැලුම විනා ලීලා පෑමෙක් නම් කැති.
එ සේ පාත්තට ගිය හොත් ගස මුලිනිදිරැ
වැටෙනු ඇති. ලිච්ඡවී රජුන් ගේ සලල
බව - කෙළි ලොල් බව - වනුයේ ද දකන්
විදිනා සුචය අනුවා යා. දනන් සුචයේ වූ
තරමට මැ නිරිඳු ද කෙළි බර වෙති.

බුදුගුණලකරට ගුරු වූ බුක්කරණෙහි
එන "වෘක්කයෙහි මූලය සඳර වැ පිහිටි පිහිටි
සේ ගසැ අග සලල වත්තා සේ, සත්තයා
ස්ඵිර වැ පිහිටි පිහිටි සේ තුමු සලල වූ හ."
යන කෘතියෙන් ද පෙනෙනුයේ එ කවට
මෙහි දැක්වුණු අරුත් කියමන මැ නිවැරදි
බව සි
— සහසු]

4. තම්මන්තා සොහොන

මේ අවුරුද්දේ ද දෙවු සෝදිසියට
නියම වැ ඇති පැදි පෙළවල් අතරැ වන
තම්මන්තා සොහොනේ ඇතැම් පැදි ගැට මුසු
සේ යැ. එහිසෙන් එයටත් පහදුවක් කැරේ
නම් මේ වතරේ එ මැ සෝදිසියට සැරැ-

සෙනවුතට රාකුලක් ලැබෙහි සි සිතමි.

—අ. පොත්නම්පැරැම

[මබේ පැතුම් නුවන්සිඳි ජයකුරුවෝ
ඉටු කෙරෙහි.

'කවි විච්ඡව' බලත්තා. —සහසු]

5. කො තරම්ද? කෙ තරම් ද?
මින් නිවැරදි කීම?

— අ. පොත්නම්පැරැම

පෝද්දලා
පහල කිසියේ දී යැ.

[මෙහි නම්, දෙක මැ නිවැරදි යා. එහෙත්
කො සර්ව නාමය ගැනා දක යුත්තෙකි.

මෙහි පියෙවිය ද 'කො' යනු මැ යා.
කො ද (කවරෙක් ද) කො ද (කවර ද) කො
විතර (කො විවර, කොච්චර) ඇ නිදසුනින්
ඒ බව පෙනෙයි. එහෙත් අද කො මෙන්
මැ කෙ ද එක් සැටි යොදනු පෙනෙයි. එ
සේ වීමට හේතුව කො + සේ > කෙසේ
ඇ තත්හි පර රූවින් නිපත් කෙ යනු ද
ඇතැමුන් පියෙවියක් සැටියෙන් ගෙනා යෙ-
දීම යැ සි ගනිමු.

එහෙත් එක් බසැ 'කො' හා බුහු බසැ
'කෙ' හා මුසු කරනු නො යෙදෙයි.

නිදසුන්:-

- (i) 'විනා නතතා විනා කො වනා?'
- (ii) 'කෙ ගරතා එය නවනන්? '
කෙ දියුණු කෙරෙන් පසසා?'

එක් බසැ 'කො', කවරෙක් යන අරුත ද
බුහු බසැ 'කෙ', කවුරු යන අරුත ද දෙක
සේ සැලැකුව මැනවි — සහසු.]

6. සකසුවාණෙහි,

(i) හස් සදෙසින් කෝ ගිරු සදෙසින්
කෝ කවි පෙළක් 'විචේචනය' කරන පිලිවෙල
පෙන්නා දුක මැනවි.

(ii) සරසවි පිච්චියේ අනෙක් පොත්

චාරිභාෂික පටලැවිල්ල

sheets, corrugated රළුල තහඩු
shock පහර
shock, Electric විදිලි පහර
shock absorber පහර සවුරුව; පහර සවුරු
short circuit current ලුහු සැරි දහර
short hand ලුහුහන
side lamp පැති පහන; පැති පහන්
signal generator සන්දනවනය; සන්දනවන (සන්+දනවන)
signal trace සන්-නුවකයි (1) (අනු+අකයි)
signal trace සන්-නුවැකිය; සන්-නුවැකි
signal tracer සන්-නුවකුව; සන්-නුවකු
silence නිහඬවයි (1)
silence නිහැඩියාව
silencer නිහඬවනය; නිහඬවන
silent නිහඬ
simmerstat උතුරු සිටුව; උතුරුසිටු (උතුරු+සිටු)

siren ඔරය; ඔර
skilled හුරු
skilled, semi අඩහුරු
sledge hammer කුඵ ගෙඩිය; කුඵ ගෙඩි
sleeve සිවිලයි (1)
sleeve සිවිය; සිවි
sleeved සිවිලු
Re-sleeve පිළිසිවිලයි (1)
slide සැලැදෙයි (5) (සැලි ඇදෙයි)
slide, to සලදී (5)
sliding contact සැලැදී ගවනය; සැලැදී ගවන
slid rule සැලැදී - කෝදුව
slide wire සැලැදී තත; සැලැදී තන්
slipring motor ඉලුම් වළලු බමවනය
slot සිදුර; සිදුරු

slot wedge සිදුරු ඇබස
sluice සොරොවව; සොරොවු
smoke දුමවයි (1)
smoke දුම; දුම්
soak පොහවයි
socket කෙවුන; කෙවුන්
soil පස; පස්
soil mechanics පස්ලකුව
solve විසදයි (1)
solution විසැදුම; විසැදුම්
sound සද
sound distribution system සද බෙදුරුම් සැවි
space factor ඉඩස (ඉඩ+අස)
span කරයි (2)
span තැරිය; තැරි
span length තැරි දිග
spare අමතැරිය; අමතැරි
spark පුලිඟුවයි (1)
spark පුලිඟුව; පුලිඟු
spectacles, pair of උපැස; උපැස් (උප+ඇස්)
sphere gap ගුළා හිය
spillway පිටවන
spindle ඉදිත්ත; ඉදිති (ඉදි+ඉති)
split-phase motor පැලි-කලා බමවනය
spray සුචිය (5) (සු+ඉයි)
sprayer සුචිසනය; සුචිසන
syray paint සුචි පැතවරයි (1) (සු+ඉයි පැත +තවර)

spray painting සුචි පැතැවැරුම
spray-plant සුචි පිළියත
spring closing device දුනු වැසුම් අටවව
spring steel දුනු වානේ
sprinkle ඉසි (5)

භාෂා ද ඉඩ ඇති තම් එ වැනි විවිසුම් සප-
යනු මැනැවි.

- සමන්

දෙවිනුවර

වෙහෙල්ගොඩැ දි යැ.

[(i) ලද අවසරින් එ සේ කරමු.

(ii) එ වැන්නක් මෙහි අත් තැනෙක
පල වී ඇති. -සකසු]

සැලැ:-

[පහදුවට ලැබී ඇති තව ද විමැසු
රැහෙකි. පලමු ලද පානයකට පිළිතුරු දු
සේ මැ දියා යුතු හෙයින් පැන එවූ හිත
වන්තු මදක් ඉවසන් වා! - සකසු]

කම්මැන්තා

නුවන්සිරි ජයකුරු

දෙවු සෝදිසියට සැරසෙන්නවුන් සඳහා යි

තම්මැන්තා සොහොන

රැකියාවේ ගෙන්නකෝන් කිවිසුරුණන් ගේ මේ පාදි පෙළ, ඔවුන් අතින් ලියැවුණු වටුලුව නම් කවෙන් උපුටාගැනුණෙකි. සොහොන් බිමක් මගින් අප යටිතියාවේ වූ තත් අසුරු අස ගේ ඇතැම් ගුණ, නුගුණ, පැහැසුම් මුනින් හා උවහස් බසින් හා වතන කිවිසුරන් රචනා කාර ඇත්තේ අප ලිවිසැරියේ දුබල ගණයේ නිබැලුමක් බව කිව යුතු ය. මෙහි දැක්වෙන නොයෙක් යටි ගිය පුවත් පිලිබද කරුණු හරි හැටි වටහාගැනීම මේ කවි පෙළේ රෝග වඩාත් මැනවින් වටහා - ගත්තට රුකුලෙකි. සක්වල රුකක මඩුවෙකි. එහි රුකක කටවන නුල් එක් වූ ගැන තම් ගැහැනිය ගේ මොලය යි. ඉතිරිය ලොව පාලනය කරන බව දැක්වූ අසුරු යා මේ. මේ සැබැව ලොවට හෙළි කිරීමට විහාර මහා දේවියට හැකි විය. ඒ, කර්මය ඇයට ඉඩ සැලැසු හෙයිනි. කිසි අවසරය ලැබුවා තම් පළවූ දැක්වූ කියමන සැබෑ බව ලොවට පැමිණි සමත් වන තෙක් විහාර මහ දේවිවරු ඒ වහසෙහි වෙති.

වැනැසුමට සුදුසු කරම් බලවත් සතුරෝ, දුටු ගැමුණුවනට වූ හ. එ හෙයින් මා ඔවුනට ලක් යටිතියාවේ උසස් නැතෙක් හිමි විය. තැසීමට කරම් තෙදැසි සතුරන් නුවුවා නම් කරුණු වෙනස් වන්නට කිබිණ. මේ සොහොන් බිමෙහි දු වතසන්නට කරම් සුදුසු සතුරකු නො දැකෑ, නිසඬ වැ සැනැසුණු ගැමුණුවෝ එව්ව ය. එ මා ගැමුණු මහ සෙනෙහි තෙර පුත් අබා වැන්නෝ ද කිසි අවසර නොලැබුවාහු මෙහි හොවිති.

මුද මැද වූ කැවෙක් හල් පරයෙක හැපි හිලෙන්තට වති. ඒ මොහොතෙහි දී ඇතැමුන් ගැලැවුම් මං සෙවූ අතර සෙස්තෝ සිය දෙවියන් සිහි කල හ. ඒ අතර එහි වූ යොතෙක් කුඹ ගස දිගේ ඉහලට ඇදිණි. ඉක්බිති හෙ තෙම ඉණෙන් දුම් කුඩු විකක් ගෙන උරන්නට වති. එ බඳු මරු මොහොතෙහි පවා ඔහුට වැදගත් වූයේ ඒ දුම් කුඩු ඉරිමේ පුරුද්ද යි. කිසියාණනට මේ පුවතත් මතක් වූයේ දැයට මරු විපතක් පත් මොහොතෙහි දී පවා 'තම්බුව' පැතු වළගම්බා රජු ගේ පුවත යි; රට මුදගැනීම සඳහා තමාට උදව්වට ආ සෙනෙවියකු අතින් වූ පමා දෙසක් තමාට කල නිගරුවක් ලෙස ගෙන ඔහු මරවා සෙසු සෙබළුන් ද කලකිරීමට පත් කල පුවත යි. එ බඳු වළගම් අබාවරු ද තම්මැන්තා සොහොතෙහි සැනැපෙති.

ජාතකී හරණය ලියුවෝ කුමාරදස කිවියෝ යා. එහෙත් මෙහි වූ කුමාරදසවරු එ බඳු ජාතකී හරණ කිරීමෙන් වැළැකුණ හ. ඇයි මේ? ජාතකීහරණය තැබගොත් සිතාව පැකැරැගැනීම කිරීමට නිසි රුවණයෝ මා නොවෙත් ද යි කියමින් පසු සලෙක මිනිසුන් සිතා සෙන හෙයිනි.

දහම අදහම විමැසූ වැවහර හිස් රජ සසුන පිරිසුදු කිරීමට ධම්මරුවකයන් ගේ සියලු පත පොත හිනි ලැවිය එය, රැළි නො තගාව යි කියා දියට පොලු පහර දෙන සේ ය. එයින් රැළි තව තවත් නැගේ. මේ බව ඔහු ගේ දෙට රැජන හෙත් ද හේ දැනගති. ඒ කෙ සෙ ද? ඇය හේ සිත වත් ඔහුට පිරිසිදු කරන්නට බැරි විමෙහි. ඔහු ගේ සොහොවුරුට සිත් දුන් මී රජු මරවා ඔහු හා එක් වූවා ය. මේ ලෙස දුර දිග

තො: බලා: කටයුතු කළ වෝහාරනිස්වරා ද මේ සොහොනෙහි වූ හ.

බුදුගොස් හිමියෝ හෙළ බසින් වූ තෙ වලා දහම පෙළ බසට හැරුණිමෙන් හෙළ අටුවා: නැසී ගියේ ය. එසින් පෙළ බසට යහපතක් වුව ද හෙළ බසට වූයේ අහස-පතෙකි. බුදු පුත් වෙසින් පැමිණ සිංහල-යට විණ කළ බවෙක්, මේ සදහා යෙදුණු උපමාවෙන් ද හිතේ. එ නම් බලී හා විෂ්ණු හා පිළිබඳ උචම යි

බලී තමාහි අසුරයා ගේ නිර්නිය ගැන ඇසූ විෂ්ණු ඔහු තසනු සදහා අහුවූ මිටිටකු ගේ වෙසක් මවා - ගෙණා අ:වේ ය. පියවර තුනක් තැබියා හැකි බිමක් ඉල්ලූ මේ යාදී වෙස් ගත් තැනැත්තාට, දීමට පසිඳු ව සිටි ඔලී, කැමැති කැතෙකින් ඒ ගත්තට කී ය. එ විටා, අහුවූ මිටියා සිය නියම වෙස් ගෙනා පියවර තුනක් තබනුයේ තෙ වැනි පියවර බලී ගේ හිස මතා තබා ඔහු පාතාලයට ම යැවී ය. මෙය යි එ ම උචමෙන් අදහස් කැරැණේ.

මේ විෂ්ණු හා සම දෑයක් කළ බුදුගොස් හිමියන් අසල කොවින්තෝ සහනට පවා උචදෙස් දීමට සමත් කසුලු අබාවරා ය. මේ දුක්වෙත්තේ පස් වැනි කසුප් රජ ය. ධම්පියා අටුවා ගැට පදය මොහු විසින් ලියන ලද හෙයින් පැවිද්දන් හට වුව ද ගුරා විමට සුදුසු වන්නේ ය.

සිය විකුම් පැමිට සිහිපිය බදු මහ පව්-වක් තො දැකා කසුලු රජවරා මෙහි කො-විකී. නුසුදුසු තන්හි යෙදූ දම් පද බණ ගැනා සිතා ගෝක තො වි මහාතාම හිමි වරා හොවිකී. මෙහි නුසුදුසු තැනා යෙදූ දහම ගැනා කීවේ පෙර පුවතක් සිහි කැර ය. තම ගමනට සරස් වූ ගහෙක් පලී ගන්නා ලෙස මහාතාම හිමියෝ සිය බැත-නුවත් වූ ධාතුකේතට කී හ. ඒ සදහා ය කලා වැව තැනුණේ. එහෙත් ඒ ඔව්ස වැරැදි තැනා දු යෙදූ හ දැනෙන්නු.

අසුනට තාසේ ලාම නුසුදුසු බව පැමි-ද්දන් හට හිස දන් දී වුවත් මටහා දියා

තොකැකි බව මටහා - ගෙන අත්තනගලු යාම අමතක කොටා දුමු සහබෝවරුන් ද මෙහි විස හැකි බව පැතෙයි. සහබෝ රජුන් රජ කමට පුහුණු කරන ලද්දේ පැවිද්දන් විසිනි. ඒ තමනට කළ හැකි දෑයක් තෝ වන බව සිරි සහබෝවන් ගේ හිස සිද්ධිය පසු ද ඔවුනට තො වැටැහිණි. පැවිද්දකු අතින් ලියැවුණු මහවසෙහි පසු අබාවත් තමන් අතට පත් වෙලුමට තාසේ ලා බව කියා තිබීම ගැනා ද ඉගියක් මෙහි ලා කැරැණු සේ යැ.

අවි සිප් මෙන් ම වෙද කම් ද හොදින් දත් හ බුදු දස් රජහු. එ බත්ඥේ කම් බලය තො බිදියා හැකි ව මේ සොහොනෙහි ලැගුම් ගත් හ. මේ බුදුදස් රජුට පුත් වූ හෙයින් ලෙවි (ලොකික) වෙදනට පුත් වූ ද, පැවිදී වූ නිසා ලොවුතුරා වෙද රදුන් ගේ (බුදුන් ගේ) පුත් වූ ද මහාතාම සිය සොහොවුරු ගේ මෙහෙසියට අමුතු පිළි-වෙලේ සැත් කමක් උගන්වා, සිවුරා හැර රට වැනැසී ය. මෙහි කියැවෙන්නේ අනුර පුරයට පැමිණී රෝ සන්සිදැවීම සදහා පිරිත් දෙසීමට ගිය මහාතාම සිය සොහොවුරා උපතිස්ස ගේ බිසව ලවා සැමියා මරවා රජ වූ පුවත යි. එ බදු රට තසන සිවුරළුවන් ද ඒ සොහොන්හි වූ බව කිවියාණෝ පව-සති.

කිවිතාණනට ඉක්බිති ව මතක් වූයේ මහා-තාම රජු ගේ දු වූ සංඝාවත් හා මිතුරා වැ සිටි සේත තම් සොරා වැනි අය ගැන ය හේ රජ කමට ද සුරා කම් පා ය. සිය හිස කුඹුල් සකක් සේ බැමැවූ ධාතුකේතයෝ ද මෙහි වූ හ. ධාතුකේත සදහා මේ විශේ-ෂණය යෙදුණේ හොද සිහියෙන් කටයුතු තොකළ නිසා ය.

මහසෙන් රජ වෙලතුලා මහ ගෙන මහා විහාරය තසන්නට සැරැසිණි. කිපි තැහි සිටි රට වැසියා හා එක් වූ මේවන් අබා ඇමැහියෝ, රජු පරදවා සුදු වලක්වා රටට සාමය ගෙනා දුන් හ. එ හෙයින් හැබ තැහි බණ හටන වැලාකු බව කියැවුණේ. එ බදු තැනට සුදුසු නුවණ ඇත්තෝ ද මේ තම්-මැත්තා සොහොනේ වූ හ.

සිහළන් ගේ කරෙහි අණ නමැති ලනුව ලන්තට පැමිණි සොළී නිරිඳුන් තොවු නිසා යගදව කර නො ගසා මැ ගජබා අබාවෝ මෙහි ගොවිනි. එ තෙරින් සිස පිය රජු ගේ කලා නොලීන් විසින් ගෙන යන ලද දෙලොස් දහසක් සෙනඟ වෙනුවට එ තෙරින් සු විසි දහසක් ගෙනා ආ ගජ- බාවන් ගැනා ය, මේ කියාදුණේ.

කාමැති කාමැති විතින් මී රස බලා එ විත බිඳින්නා සේ කාමැති කාමැති සැමියන් භාවිසා උන් එක - එකා වස දෙමින් මැරැවු අනුලා බිසෝවරු ද මෙහි වෙති. එ ද අනුලා- වෝ ආස් ආරුගෙන ම සැමියන් ගේ රස ඉරු ග. අද සොහොනේ කුරු රුස අනුලාවන් ගේ රස උරයි. එහෙත් මේ කියන අනුලාවෝ ආස් ආරු බැලීමකුදු නැති වෑ මැ සැකැපෙති.

මහ සතුරු හේතුවන් වඩබා මුබයට හිය දිය සේ, එතසා ලු අනුර පුරු සේතා- වේ, උසස් ම යෝධයෝ ද මේ සොහොන් බිම දිවි නො තකා රකිති. එ බඳු විරු සෙබ- එන් ද මෙහි ගොවිත බව සු සේ යි.

කිවියා අන්තිමට පැනසක් නගයි. පඬු අබා රජුට කිරි පෙටු තනෙහි ම රස උරු කැඳුණු ගස්හු මෙහි වෙති. එ සේ වනුයේ පඬු අබාවන් සේ මැණියන් ද මෙහි වලලනු ලැබූ හෙයිනි. තව ද මේ ගස් වැඩුණේ පඬු අබාවන් සිරුර දෙවි වෑවේ දිය ද ලැබූ - ගෙනා ය. එ බඳු ගස්වලා හටගැනෙන පල රස විඳින අපත් සිංහලයන් නුටු කලා කවුරු සිහල වෙත් ද යි කිවියා අසයි. (මෙහි

අප යනු යෙදුයේ සිංහල කාවිනිය සලකා ය.)

සොහොන් බිමෙක නොගෙස් වරිත ඇත්තෝ වෙති. මේ තමිමැත්තා සොහොන ද එ සේ ය. එහෙත් එහි ගොවිත්තවුන් ඇදෑ - ගැනුණේ හෙල යටහියාව ඇසුරිනි, එයට ද හේතුවෙක් ඇති. එ තමි කාවිනිය ගේ සිංහල කම දැක්වීමට කරුණු ගත යුත්තේ සිංහල යටහියාව ඇසුරින් මැ හෙයිනි. එ හෙයින් තත් තත් ඇත්තන් අතුරින් සො- හොනේ තිදන පතල සිංහලයන් මැ ඇද- ගැනීම සොබාහුරු යා.

මෙහි 'යොන්හුට නැගුණු කුඹ ගස මත නැව ගිලෙන' යන පැදියෙහි පද පෙල පෙල ගැසුණු සැටි මදක් නොමනහර බව යැ කිව යුත්තේ. 'නැව ගිලෙන කුඹ ගස මත නැගුණු යොන්හුට' යනුයෙන් විශා යුතු පද පෙල විරිත සදහා එ සේ ගැනුණ හ සි සලකමු.

වෙහෙර මහ දේවියන්, ගැමුණුවන්, තෙර පුත් අබාවන්, හෙල සෙබළුන් ගැනා කියාවෙන පැදිහි විරු කුලුණු දෙ රස මැ එකට ඉස්- මතු වී පෙනෙයි. 'සැරැසුම අසුන් නොසිරිතැ නාසේ ලැම, පුත් වෑ ද ලොවී ලොවුතුරු දෙ වෙද රජුන්ට' ඇ දෙ පැදියෙන් මතු වන උවහස ඉම් පැනා ගියේ ද යනු විමැසිය යුත්තෙකි.

තමිමැත්තා සොහොන හෙල ලීවිසැරියට එක් වූ ඒ ගණයේ මුල් පැදි පෙල යා යි කීම ඇත්තෙන් ඇත් නොවීමෙකි.

පැදි තරගය
හා
කෙටි කතා තරගය

මෙහි පල අතෙක් සලබෙහි එයි.

—සකසු

ලේකියේ,
හුද්දගොඩ පාරේ 20/1

මගේ බලපිටි සමය - 4

මොහොට්ටි දෙණු දේවිඳු

කුමරතුල මුනිදසුන් බලපිටියේ ගුරු ඇබැසි විදුහල් පති වූ විසූ සෙවෙහි එ විදුහල්හි පුහුණුව ලද ගුරු කෙනකුන් සපයන මෙ ලිපි පෙළෙන් මුනිදසුන් පිළිබඳ රසවත් පුවත් රැසක් ද හෙළි වනු ඇති බව.

මා කර නගරයේ සිටි උතුරු දෙසට ඇදී යන මහ මහෙකි. හිඟගොඩ, කඹුරු-පිටිය, මුලපියන කරුණ මාවරල ඇ තැන්වලට යන මේ මහ මහා තුදුස් වැනි මසිල කණුව පසු කාල යාර දෙ සියයක් පමණ යක් මා පාලමෙක් වෙයි. නිල්වලා කදියට වැටෙන අතු කදියක් වන, 'කිරිම ආර' නමින් හැඳින්වෙන කදිය කරුණ යා මේ පාලම තැනී ඇත්තේ. පාලමට මදක් මො-බිත්, කිරිම පාර බඩා මා උස් බිමෙකි. කොරඹුරුවානේ මුදුනු පාසල පිහිටියේ එහි යා.

මා බාල වියේ - පස් කැවිටිදි වූ කලා සිටි, අකුරු කරන්නට ගියේ මේ පාසලට යා. කො වැලැක්වියා කැකි කරුණක් නිසා කො මේ නම, හික්කල් යාම වැරදුණේ මා කැකි. පසලොස් කැවිටිදි වූ පසු මා ගෙදර ගියේ අහර ගැන්මට පමණි. දව රැ දෙකිනි මා වැහි විසින් කල් ගෙවුණේ පාසල් සෙ-වණේ ගුරු ඇසුරේ යා. බෙහෙවින් ම-ගේ දුනුම ද තරම ද තර වූයේ එහි දී මා යි. එ බැවින් පාසල කෙරෙහි මා බාදී ඇල්ම ඉතා හද වියා.

එක් දහස් තව සිය එකුත් තිස් වන හවුරුද්දේ කැප්තැම්බර මසා සු විසි වන ද, ම-හදට නුසුරුදු සොවෙක් පහර දෙන්නට වියා. කිමෙක් ද මේ සොව? මා ඉතා අදහින් ඇසුරු කළ ගුරු පිරිසක් ලමා පිරි-සක් සහිත මේ කොරඹුරුවානේ මුළු පා සල මා පියා, ඔබින් වියෝ වන්නට විමෙන් දැනවුණු සොව යි. කැබැවින් මා ඒ, එ තෙක් මා දිවියෙහි ම-හදට පහර දුන් බලවත් සොව ලෙස මට තව මැත් මතක යා.

එ ද, මා පාසලින් අස් වා, ගුරු ඇබැසි විදුහලකට පුහුණු වන්නට යන බව ගුරු මඩුල්ලට ද සාහි - සාහිවියකට ද පළමුවෙන් මා හැඟවුවෝ මුල් ගුරුතුමාණෝ යා. ඔවුන් ගේ දෙස්මෙන් වූයේ, ම - ගේ සොව තව තව ද දැඩි විම යි. කෙ සේ නමුත් එ සොව ඉවසා දරා - ගෙනා පා සලින් අස් වන්නට විම ඉමහත් දුකක් බව පවසා, ම - ගේ සද අදර බුහුමනට බඳුන් වූ කොරඹුරුවානේ පා සලට සුදුසු වන් දක්වා පිටු පැවෙමි එ ද මම.

පාසලින් ගෙදර ගියෙමි. දැන් ඉතින් බලපිටි යාමට සුදුකම් වියා සුභු යා. යා සුත්තේ විසි හත් වැනි ද, බව පළමු කොටා මම පැවැසිමි, ම - ගේ මැණියකට. මුළු මතා ඇදුම් ආදිය පිලියෙල කොටා ඉවර යා. ම - ගේ මේ ගමනට මුළු මතා ද සැපැයීමේ දී හැම අතින් මා වෙසෙසින් මට උදවු වූවෝ ම - ගේ දෙ වැනි දෙටු සොහො-වුරාණෝ යා. ඔහු මුළු මතා ද සියල්ල සපයමින් එක් තැන් කළ හ. මම, 'රැගෙනා ආ සුභ ද' සදහන් ලියමන අතට ගනිමි. එහි සදහන් පරිදි එක් එක් දස ඇදුම් පෙට්ටි-ගෙකා තැන් පත් කෙලෙමි.

සියල්ල සපුරා ඉවර වූ පසු ද මට හිස් පාසුවෙක් නැති කො තෙකුත් සිහිය ගමන ගැනා මා යි. සු විසි වැනි ද සු විසි හෝරාව මා ගෙවුණේ ගමන ගැනා සිහි-යෙහි. විසි පස් වැනි දට පහන් වූයේ යා. එ දිනා වූයේ මේ ගමන ගැනා දැන්වියා සුත්තනට දැන්වීම සදහා එ තැනට මෙ තැනට යාම යි. පහන් වියා, ස විසි වන දට. නිවෙ-සින් බැහැර කොහි වන් නො-ගියෙමි එ ද මම. හිතවත් මිතුරෝ කිහිප

දෙතෙක් පැමිණිය හ. ගුරුවරයෙක් ද ඔවු-
 න් තරු වියා. ගමන ගැනා සැසඳිලි කළ හ.
 බලපිටි පෙදෙහ ගැනා සැසඳිලි කළ හ.
 කුමාරණකුංග මහතා ගැනා සැසඳිලි කළ හ.
 හැම කරුණක් ගැනා මැ තිතයා සොම්නස
 ද පළ කළ හ. පසුව කෑ හ; පු හ; ආ සිරි
 පැතු හ; හුන් අසුන්වලට ඉසිලූ දී නැගී
 සිටිය හ. සිහ - සිහ නිවෙස් කරා යනුව මට
 පිටු පෑ ඔහු දෙ පා නගමින් මහ මහට
 තෙත් රක් යැවූ හ.

මේ හේ එ දිනැ පෙර වරුව ගෙවුණේ
 යා. පස් වරුව ලැබුයේ යා. ඉහුදු හෝරා
 තුනක් පමණ ගෙවුණු පසු පියාණෝ මා
 බැණුවූ හ. "දැන් වෙහෙරට යෑමට සුදුකම්
 වන්නැ" යි ද කී හ. මම කීකරා විමි. තෙල්
 මල් ආ පුද වත් රැගෙනා, මම ද පියාණෝ
 ද එහි ගියමු. රත්සැහොඩ වෙහෙරෙහි එ
 කලා අදිපති ගිම්පාණන් හමු වෑ මේ පුවත
 සැල කළමු. එ ගිම් පාණෝ අප ද කැටු වෑ
 වෙහෙර තුළට ගිය හ. අපි තුනුවන් පුද
 වෑදෑ සියලු දෙවියනට පින් දුනුමු. ඉක්බිති
 වෙහෙර පති ගිම්පාණෝ ඉදිරි පත් වූ හ.
 දේවාලය තුළට වැඩිය හ. අපි දු අනුමු
 ගිම්පාණෝ, පියාණන් ගේ සැබැවින් මැ ආභී
 ගුණ ද, ම-ගේ ආභී තැනි හැම ගුණ ද
 දෙවියන් ඉදිරියේ පමනා, යන ගමනේ ආභී
 අහස ද විතර කොටා, ඒ ගමනින් අදහස්
 පරිදි මැ සරා පල ලබා දෙන ලෙසැ දෙවියන්
 ඇදීය හ; මට ආසිරි ද පැතු හ. ඉක්බිති
 එහි සුදුසු සේ හැසිරැ, එ ගිම්පනට ද වත්
 දක්වා, වෙහෙරට පිටු පෑවමු.

ආදිරියත් සමග නිවෙස් වනුමු අපි දෙ
 දෙන මැ. රැ අහර ගෙනා නින්දට ගිය මට
 එන නින්දෙක් නැහි. ගමන ගැනා එන සිහිය
 නැගී සිටා ආ යුතු කිදි සිහිය පලවයි. මම
 ඒ අතට ඇඹැරෙමි, මේ අතට ඇඹැරෙමි.
 පොරෝතය නිසා සිටා දෙ පා තෙක් හැකි
 තාක් කොදට ඇතිරි-පැතිරි මා කිසිවකුට
 නො හැදිනියා හැකි කරමට වසාලී යා. ඇසි
 පිය ද දෙ ඇස වැසී යා. මම කිදි ගැනා මැ
 බවින් වැඩිමි. කවර නින්දෙක් ද! නින්ද
 අසලෙකැ වත් ඇති සැටියෙක් නො පෙතේ.
 මේ හේ ගමන ගැනා සිහියෙන් මැ කිදි පැතු

මා පහත් වන්නට දෙ තුන් හෝරාවක්
 පමණ ඉදිරියට තිබියා දී කිදි මව අවුත්
 තදින් වැලැදෑ-ගතු.

පහත් වී හෝරාවක් පමණ ගත වන
 තුරා මැ මට තදින් නින්ද ගියේ යා. පැරැණි
 පන්සල් අදියෙවුම ලැබූ ඇබිත්ත කොළුවකු
 'සකස්කට' කියවන්නා හේ තො නැවැතැ
 ගයන පොල්කිව්වා ගේ තද ද, දෙ තත්
 කා-ගෙනා යන්නා සේ තහන කපුටා ගේ
 හඬ ද ඇසි ම-ගේ නින්ද කැඩුණේ යා.
 පිබිදුණෙමි වනා මැ. මේ පහත් වූයේ සැප්-
 තැම්බර මසැ සත් විසි වන දට යා. බල-
 පිටියේ ගුරා ඇබැසි විදුහල්හි පෙනී සිටියා
 යුත්තේ අද පස්වරුගෙහි යා. එ බැවින් වනා
 මැ මුහුණ කට දෙවැ-ගනිමි. උදහ කිරිබත්,
 රඹ කැත් ඇරසවත් අකරින් මා පිනවූ හ
 ම-මැණියෝ. පිටත් විමට සුදුසු සුබ මොහො-
 තක් පිලියෙල කරවා-ගෙනා සිටිය හ,
 පියාණෝ.

උදයා අහර හැනුමෙන් පසු හැදපැලෑදෑ
 හත් මම පියාණන් ගේ අනුසස් පරිදි තෙ රුවන්
 පුද වෑද, පසු වෑ දෙ මා පියන් ද, වැඩි මහල්
 සෝවුරන් ද වෑදෑ සමු හෙනා, එ දිනැ දහ-
 වල් දහසට පමණ පැමිණි සුබ මොහොතින්
 යලි දු තෙරුවන් සිහි කැරැගෙනා, මේ තෙක්
 කල් ඉටා-ගෙනා සිටි මේ මැ සුබ ගමන
 යෑමට තිවේසට පිටු පෑ පෙර මහ බලා අභී
 කිහිපයක් ඉදිරියට ගිගෙමි. පිරා පැත් කල-
 යක් ද මේ පොකුරක් ද හෙනා ම-ගේ
 නැඟණියෝ ඉදිරියට ආ හ. ඒ සුබ නිමි-
 ත්තෙන් වඩා සොම්නස් වූ මම තව ද
 දිරිමත් වෑ මහ මහට බටිමි. නිවෙසැ සිටා
 මහ මහට පස් විසි බිහියකට වඩා නැහි.
 ම-ගේ දෙ වැනි දෙටු සොහොවුරාණෝ ඇලුම්
 පෙට්ටිය හෙනැවින් දුන් හ, එ තැනට.

බසයක් එන තුරා බලා සිටියෙමි. මිනි-
 න්තු පසලොසක් පමණ ගත වියා. බසයක්
 ආයේ යා. නැවැත්විමි එය. නැඟුණෙමි එහි.
 බසය හෙයි, මාතර බලා. මයිල බාගයක් පමණ
 ගිය පසු බලපිටි ඇබැසි විදුහලට මැ යත්-
 තෙක්, මෙහේ මිඳ රෙක්, එහි නැඟුණේ යා. දහ-
 වල් දෙලහ පමණ වියා. දැන් බසය මාතර
 යා. එය මාතර දුම්රිය පොල අසලා දී

තැවැතිණි. මම ද ම-ගේ මිතුරා ද බඩුමු. නවත් කිහිප දෙනෙක් ද බටහ.

කොළොඹ බලා යන දුම්රිය පිටත් වනුයේ පස් වරා දෙකට පමණ යා. එ බැවින් අපි-මමත් ම-ගේ මිතුරන්, මදක් වේලා දුම්රිය පලේ මා රැඳුණමු. අප දෙ දෙන මා ගේ මිතු-රන් දෙ දෙනකු දික්වැල්ලේ සිටා ආ යුතු හෙයින් ඔවුන් ගේ පැමිණීම ගැන ද අවෙ-ක්ෂමින් සිටියමු. තෝරා බාගයක් පමණ ගත වියා. එත්තේ බිහි රියෙහි. අප දෙ දෙන ගේ මා තෙත් රත් එ දෙකට දිවී යා. බිහි රිය ලා වත් මා එහි හුන්නවුන් කැඳිතැගකුමු. ඔහු අප ගේ යහළුවෝ දෙ දෙනා යා. අප සිටු දෙන මා අසලා අවුණකට ආදුණමු. සුදුසු පරිදි දකවල් අහර ගකුමු. පෙරලා දුම-රිය පලට පැමිණියමු. බලපිටියට යාම සඳහා දුම්රිය අවසර පත් මිල දී ගනිමු. අප ගේ බඩුත් රැගෙනා දුම්රියට නැගුණමු.

එහි නැගී මිනිත්තු දකසකට වඩා කල් ගියේ නැති. නියම වේලාවට දුම්රිය පොලා පනිසත් දුන් අණින් දුම්රිය කොළොඹ බලා පිටත් වියා. අපි හතර දෙනා එක් අසුනේ දෙ දෙනා බැගින් මුහුණට මුහුණ ලා අසුන් ගෙනා හුන්තම හ. අපි දෙ දෙනෙක් දුටුරැඳු පුහුණුවට යෙමු. අනෙක් දෙ දෙන යෙහි, තුන් අටුරැඳු පුහුණුවට. ඔහු දෙ දෙන ගුරා සහතික පත් නොලද්දේ යා. එ හෙයින් ඔවුන් තුන් අටුරැඳු පුහුණුව සඳහා තෝරාගැනුණේ.

අපි මහත් කෞමන්සින් නොයෙක් කරුණු දෙබිමින් හිඳිමු. දුම්රිය අපත් ගෙනා යෙහි. ඒ ඒ දුම්රිය පෙළෙහි තවතිමින් ගම්-නියම ගම් පසු කෙරෙමින් යෙහි. ගාල්ලේ දී වෙන තැන්වලට වඩා වැඩි වේලාවෙන් තැවැ-තිණි. දුන් වේලාව පස් වරා තුනහමාරට පමණ ඇති. අපට තේ පාන් පවසෙක් වියා. යන දුම්රියේ මා සැදුණු තේ පාන් ආදියෙක් දුන් මෙන් එ කලා අපට තම දක්නට නො ලැබිණ. දුම්රිය පලෙකැ දී මා මුදල් දී ගත යුතු වියා. එ බඳු තැන් අතර, ගාලු දුම්රිය පල වෙසෙස් කැහෙක් වියා, එ කලා. පාන්, කෙසෙල් ගෙහි, තේ පාන් සරුවන්, බුලත් විටි, සුරැවිටු, සිගරැහි ආ නොගෙක් දු

විකිණීම සඳහා දුම්රිය වේදිනාවේ ඔබ මොබ යෙමින් ඒ ඒ දූතෙහි තම හසින් කියන්නෝ කිහිප දෙනෙක් වෙහි. එ කලා ගාලු බුලත් විට දුන් මෙන් නො වැ තම දුරු එකෙක් වියා. කසිපු, කරුබු තැටි, එත්සාල්' ඇයෙන් ද සැහෙන පමණ හුනු, දුමකොමින් ද ලීසු පුවක්න් ද, බුලත් තුන හතරෙකින් ද යුතු වියා. ඒ ඒ වග කොදට ගලපා එ ද හකුලා කඩදසියෙකැ බහා සිතා බැඳා තුබුණේ යා. විකුණන්නෝ "ලියා බලා ගෙනා යන්නා හි" කියමින් විකුණති. ඇතැම් අය එ වේලේ කැමට පමණක් නො වැ ගමට ගෙනා යාම-ටත් සමඟ බුලත් විට ගනිති. අපි දු තේ විදුරු හතරක් ගෙනා බි බුලත් විට දෙකක් ද, අලියා සිගරැහි දෙකක් ද ගනුමු.

බුලත් විට ගනුත් මා මට සිහි වූයේ එ ද පිවිසුම් විබෙදු දවසේ, කුමාරතුංගයන් මට දෙසු බණ හි. "බුලත් කතවා ද?... "නැතුව බැරි ද?... "කොදහි කියීම ලෙසෙකින් ඇතුලත් වුව හොත් ඊට පසු තම, බුලත් සැපීම හෝ දුම් බීම හෝ නොකරන්නට මා තරයේ සිහට ගත යුතු' යනු දැනුදු පව-සන්නා සේ ඇසේ. ඒ ඇතුළු වුවාට පසු වැ නොවැ? 'තව මා ඇතුළු වුවා යා?' "මේ දුම්රියේ නොවැ?" මේ සේ සිත-සිතා, සිත හද-ගෙනා, මම බුලත් විටෙකින් කොටසක් සැපීම. ඉතිරි කොටස අනෙකෙක් වැළැඳී. සෙස්සෝ දුම් වැටි ඉරා හ. දුම්රිය ගාල්-ලෙහුදු පිටත් වියා. බලපිටියට තව මසිල දෙ විස්සෙකි දුම්රිය මාතර සිටා ගාල්ලට ආ වෙයට වඩා වෙසින් දුන් ඇදී යන්නා සේ යා, මට හැහෙන්නේ. "බලපිටි, බලපිටි, බලපිටි, බලපිටි" කියන්නාක් මෙන් දුම්රිය හබ තංවමින් යෙහි. අප මහ දෙ පසා විසි-තුරා බලමින් හිඳිමු. හින්කඩුවේ දුම්රිය පලේ දී ඉතිරි බුලත් විටත් බෙදා ගෙනා වැළැඳු-වමු. දුම්රිය යෙහි. 'පසු වූයේ අම්බලංගොඹ යා'හි එකෙක් කී යා. ඒ ලකට ඇත්තේ බලපිටිය බව අපි දු දනිමු. අපි හතර දෙන මා තම-තමා ගේ බඩු වෙත වෙත මා ලා කැර-ගත්තමු. පැමිණියේ යා දුම්රිය බල-පිටියට. අපි වඩා මා අප ගේ බඩු ද රැගෙනා දුම්රිය පොලේ පිලට බඩුමු. වේලාව හරියට පස් වරා පහ හි. (ඉරැරි හි.)

ලක් ඉතිහසට රුකුල 6

කමල් නිලක

කෝල්බරුක් කොමිෂන් සභාවෙන් සිදු වූ අයහපත

1. පාලන ක්‍රමය ඒකාබද්ධ කිරීම

- i පාලන මධ්‍යස්ථානවලින් ඉර ප්‍රදේශ පිළිබඳ සැලැකිල්ල අඩු විය.
- ii කළකරයට අයත් තොවු අය උඩ රට ගොවියා ගෙන් තොතිසි ප්‍රයෝජන ගැන්ම - සුරෝපියගන්, උවිඩයන්, මුස්ලිමුන් හා පහත රට සිංහලයන් අතට උඩ රට ඉඩම් වැටීම.
- iii කන්දේ උඩ රට පලාත් පහත රට පලාත් හා සම්බන්ධ කිරීම - නුවරකලාපිය, තමන් කඩුව යාපන රාජ්‍යය සමඟ; සබරගමුව කෝට්ටේ සමඟ. [සිවිල් නිල-දැවුන් ගේ සැලැකිල්ල ද නැති විය.]

2. ව්‍යවස්ථාදායක හා විධායක සභා පිහිටුවීම.

- i එයට පත් වූ අය ගෙන් දෙළොස් දෙනකු [නිලදරු 9 + ලංසි 1 + සුරෝ. 2] වතුකරය ගැන සැලැකිලි දැක්වීම.
- ii ගැමියා හේ වුවමනා කම් ගැන සැලැකුමට තැනැත්තෙක් තෝ වී.
- iii වුවමනා වී තුබුණේ පාරලිමේන්තු ක්‍රමයෙන් සකස් කාර - ගත් පාලනයක් තෝ ව, කාර්යක්ෂම නිලදරුවන් ගෙන් සැදුණු පාලක-යෙකි.

3. ගම් සබාවල අධිකරණ බලය අත් හිටුවීම.

- i ගමට ආවේණික වූ සිරිත් අනුව යුක්තිය ඉටු කාර-ගත තොහැකි විය.
- ii නඩු විසඳුනැත්මට තහරබද උසාවි වලට යෑමට විතදම් වැනි විය.

iii මුද්දර ගාස්තු හා නීතිඥ ගාස්තු ගෙවීම ගැමියනට තිරිහැරයක් විය.

4. සිවිල් කේවය

- i සිවිල් කේවයේ වැඩුප් අඩු කිරීම ආදී යෝජනා නිසා දඬ නිල දැවෝ පිට වූ හ. මද දඬ කම් ඇති අය පමණක් ආදී ආ හ.
- ii වෙළෙඳ කටයුතුවල සිවිල් නිල දැවුන් යෙදීමෙන් සිය කටයුතු අත පසු කරන්නට සිදු විය. [මේවිලන්ඩ් ගෙන් සැලැසුණු යහපත අහෝසි විය.]

5. රටේ කෘෂි කම් කටයුතු ආදිය දියුණු කිරීම සඳහා ගම් සබාව මගින් බල කිරීමක් කල තොහැකි විය. [රජකාරිය ද අවලංගු විය.]

6. රජය මගින් කරන ලද වෙළෙඳ ව්‍යාපාරය කැවැත්වීමෙන් රජයට ලාබ ලැබුණු මහෙක් තැනි විය.

7. අධ්‍යාපනය

- i ඉංගිරි 3 අධ්‍යාපනය දියුණු කිරීම සඳහා බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් ජවහාෂා අධ්‍යාපනය පහතට හෙළිණි.
- ii පිහිටුවන ලද ඉංගිරිසි පාසල් අංශ්ලිකානු පාසල් බවට පත් වීමෙන් බුදුනුවතට පහර වැදිණි. කතෝලිකයනට සිය පල්ලිය මගින් මෙය ඉටු කාර-හත හැකි විය.
- iii සිංහල අධ්‍යාපනය පැවැතුණේ පිටිෂර බද පත්සල් ආදියෙහි පමණෙනි.

කෝල්බර්න් තොම්සන් පත්‍ර වැදගත් සිටි කිහිපයක්

1. 1841 — මධ්‍ය පාසල් තොම්සන් මැකැන්සි
ආංඩ් කාරයා විසින් පත් කැරිණි.

ඉංගිරිසි ඉගැන්වීම හුසුදුසු බව පෙනී
-ගිය නිසා සවනානා පාසල් ඇරැඹීමට
යෝජනාවෙන් කැරිණි.

2. 1845 — සිවිල් සේවා ප්‍රතිසංස්කරණය

- i වැටුප් වැඩි විය.
- ii විශ්‍රාම වැටුප් යළි ඇති කැරිණි.
- iii සිංහල කෝ දෙමළ හෝ ඉගෙන
ගැනීම සඳහා මාස තවයෙක කාල-
යෙක් තියම විය.

iv ජ්‍යෙෂ්ඨ භාවය අනුව තොම්
හැනියාමත් අනුව උසස් කිරීමේ ක්‍රම
ඇති කැරිණි.

3. 1847 - කෝපි අර්බුදය - අධ්‍යාපනය
සඳහා වියදම් කිරීමට රජයට අපහසු විය.

ආගමික - ගබඩා ගම්, වීකාර ගම් ආදිය
තොවු නිසා ආගමික ආයතනයන්ට
ආධාර මුදලක් දීමට තීරණය විය.

එහෙත්, පත්‍ර ව පත්සල් කෙරෙහි එ කරම
උතත්දුවන් තොදක්වන ලෙස ඔවුන්ට
අණ ලැබිණි.

එඩියේ පමාව

පොසොන් එඩිය ඇසලෙහි දු නොලැබෙන සැටි ද? යි අප හිතවතුන් කිහිප
දෙනාගේ විසින් මැ කැරැණු විමැසුම් රැසෙකි.

කඩදැසි හිඟය, පහරු කරුවන් ගේ තදය ඇ සරස් කම් නිසා එඩිය පැහැරැ-
වීමත් මෙහි අප මැ කැරැගෙනැ යන බවට ගිය එඩියෙන් ද හැහැවීමක් කළවු.

අපට පත් සරස් කම් බදු සරස් කම් රැසක් නිසා දැනුම සකසුවෝ ද එ සගනුව
පැහැරැවීමේ කිසත් එඩිය පැහැරැවීමට මැ ඇරැණු අපිත් පහරුවට පැවැරැ හ. පමා
වැ ඇරැඹි එ කියෙහි ලා අප වැඩියත් මැ නොපමා වූ හෙයින් මෙ වර එඩියේ
පමාව නො වැළැක්වියැ හැකි වී. එහෙත් එන මස සිටැ මෙ සිදු වූ පමාව කෙමෙන්
සෙමෙන් දුරු වැ යන යේ කිය සැලැපේ.

එඩියේ හිතවත්තු අප කමක් වා!

—සකසුවෝ

ගල්කිස්සේ
හුඵදගොඩ පාරේ 20/1

පිරිවිස

(සාම අස්න)

මේ තෙක් සිංහලයෙහි ලියැවී ඇති
දිගුතම අසුන් කවසි.

ම හ තැන්	ලබා දුන් ජන විද්‍යාබලයන්	ලොව
ම හ තුන්	දෙන බවට ගිය අද මුළු	පොළොවේ
ම හ ආත්	හැඳිනැගෙනු ගොස් සිටි උන්	හමු වේ
මෙහ සුන්	සිළිවෙළින් බඩ සැල කළ යුතු	වේ"

පරිවිසා ලෝ වටා යන ගමනේ දී අපිරිකාව,
අලේඛිකාව. විනය, රුසියාව යන මහ බිඳුන්,
මුහුදුන් පසු කැර යයි. ඒ ගමන් මගෙහි දී
හමු වන -

- ~ සිහි කොසු විතර
- ~ ගවභීතා විතර
- ~ දුක වග විතර
- ~ සිරිත් විතර

විසිතුරු වැ, මනභර වැ, නන් විවිධත් වැනුණේ යැ. මෙහි ඇති
හංස වන්තම අපේ වන්තමවලට අලුතින් මැ එක් වූ

19 වැනි වන්තම සි.

අපිසෙත් අහුමුදුවන් සිසිත් පැදි 501 කින් සුතු කොට,
පැබැඳුණේ යැ.

ලියනගේ ජිනදසුන් සිසිත් ලියැවුණු සවිසිතුරු,
විවරයෙන් සුතු යැ.

තමබපණ්ණි පළ කැරුවෙකි.

පිටපහෙකැ මිල රු. 5/- සි.

මෙසේ ඉල්ලන්නැ—

කොළොඹ, නොරිස් පාරේ
මැකලම් පොත් හල

නුගේගොඩ,
තමබපණ්ණි කලාසහනය

ගල්කිස්සේ
නුගේගොඩ පාරේ 20/1
අලුත් පහරුව

දැනුම' හි	සහ
ගීත ගීත	අත
ලබා	සැපත
බැබැලෙනු	ඇත

මිනිසු	දැනුම
පිණිස	'දැනුම'
නොදී	අද ම
ලබා -	ගැනුම

'දැනුමෙහි'	ඊල
වෙති	රුපියල
සුළු ගැ එ	ඊල
විසුල ගැ	පල

කොළොඹ - 1
 ගපුර් චන්දිරයේ - 29 1/9
 දැනුම ප්‍රකාශකයෝ